

făcut.

ceea ce majoritatea religiilor
nu îți spun despre Biblie

Cary Schmidt

făcut.

ceea ce majoritatea religiilor
nu îți spun despre Biblie

Cary Schmidt

Copyright © 2008 de către Striving Together Publications
Toate citatele scripturale sunt luate din Fidela.

Publicată pentru prima dată în 2008 de către Striving Together Publications, o lucrare a Bisericii Baptiste Lancaster, CA 93535. Striving Together Publications se angajează să furnizeze cărți de încredere, încercate și dovedite, care să echipeze în plus bisericile locale pentru a îndeplini Marea Trimitere. Comentariile și sugestiile dumneavoastră sunt binevenite.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte din această carte nu poate fi reprodusă, depozitată printr-un sistem de restabilire, sau transmisă în orice formă sau prin orice mijloc—electronic, mecanic, fotocopiere, înregistrare, sau în alt fel—fără permisiunea scrisă a editorului, cu excepția a mici citate în recenzii publicate.

Striving Together Publications
4020 E. Lancaster Blvd.
Lancaster, ca 93535
800.201.77428
www.strivingtogether.com

Designul copertii de Jeremy Lofgren
Vizualizare de Craig Parker
Editare, revizuire, și asistență de Kayla Nelson, J. Michael Lester,
Amanda Michael, Kristy Kelly, Winifred Brunston și Esther Brown

ISBN 978-1-59894-046-6
Tipărit în Statele Unite ale Americii

Cuprins

INTRODUCERE	v
UNU—Mai Mult Decât un Trup	1
DOI—Singurele Două Religii În Lume	9
TREI—A Ști Unde Mergi	23
PATRU—Defect Din Naștere.	29
CINCI—Singura Metodă De Plată Acceptată De Dumnezeu	39
ȘASE—Pot Să Am Un Înlocuitor?	51
ȘAPTE—Singurul Substituit Miraculos Al Lui Dumnezeu	57
OPT—Plătit Pe Deplin	65
NOUĂ—Cel Mai Mare Dar	75
ZECE—Crezând În Cristos	83
CONCLUZIE—Creatură Nouă, Viață Nouă, Viitor Nou . .	95

Introducere

Dacă Dumnezeu ar fi dispus să stea de vorbă cu tine personal și să îngăduie să îi adresezi întrebările tale, să îți examineze îndoielile și să lanseze vreo provocare—ai accepta tu oferta lui? Ai fi dispus să investighezi declarațiile lui și să înțelegi scopurile lui? Ai dori să îl crezi?

Prietene, el chiar ți-a dat o astfel de invitație. În Isaia 1:18, Biblia spune: „*Veniți acum să ne judecăm, spune Domnul...*” Dumnezeu nu este intimidat de întrebările tale și nu este surprins de îndoielile tale. De fapt, exact opusul este adevărat. El este pe deplin conștient de fiecare detaliu al vieții tale și totuși te

invită să îl abordezi personal și să examinezi cu el întrebările din viața ta.

Sper că vei face exact acest lucru prin intermediul acestei cărți. Găsește un loc liniștit, deschide-ți inima, și ia în considerare mesajul Bibliei—un mesaj care este diluat și distorsionat de sistemele religioase, dar este simplu și puternic pentru inima omului.

Vezi, există un mesaj în Biblie—unul cu indicații incredibile pentru viața ta, totuși nu îl vei găsi la amvoanele din majoritatea bisericilor și nici în paginile celor mai multe cărți creștine. Este un mesaj ușor de înțeles pentru un copilaș dar ratat de atâția adulți maturi. Este un mesaj verificabil prin raționament inteligent dar acceptabil doar prin credință simplă. Ți-ar putea schimba viața pentru totdeauna. Este cel mai important mesaj pe care îl vei lua în considerare vreodată. Este literal vorba despre viață și moarte. Ai putea pune deoparte câteva minute pentru a înțelege acest mesaj?

Nu știi unde te găsește această cărțuție sau cum a ajuns la tine, dar nu cred că este un accident. Probabil ești în căutarea unor răspunsuri despre viață. Probabil ești cinic în privința religiei organizate dar cumva curios despre adevărul lui Dumnezeu.

Deja știi că există mai mult în această viață decât timp, și știi în inima ta că ești mai mult decât doar un trup! Trebuie să existe un scop—un motiv pentru toate. Trebuie să existe o speranță. Trebuie să existe mai mult decât doar naștere, viață, moarte și un ciclu evoluționist fără sfârșit, îndreptat la întâmplare spre nicăieri. Trebuie să fii mai valoros decât atât și viitorul tău trebuie să semnifice mai mult decât atât.

În adâncul tău *știi* aceste lucruri deoarece ele sunt scrise în inima ta—gravate în conștiința ta—ca o țesătură adânc imprimată, imposibil de îndepărtat. Aceste adevăruri sunt o parte din moștenirea ta genetică spirituală. Tu știi că ai fost creat deoarece lumea ta demonstrează o formă inteligentă. Tu știi că Creatorul tău trebuie să fie bun, deoarece a creat atât de multe lucruri bune. Totuși, trăiești într-o lume cu durere și probleme, cu întrebări și îndoieli. Trăiești într-o lume unde Dumnezeu ți-a dat destulă informație ca să știi că el există. Dar în adâncul tău tânjești după mai mult. *Știi* că există mai mult și Dumnezeu promite să îți dea mai mult dacă îl vei căuta.

Ești dispus pentru un moment să iei în considerare gândul că Dumnezeu există cu adevărat și că îi pasă de tine? Ești dispus să vezi dovezi sigure și să iei în considerare ce ar putea ele însemna pentru viața ta?

Dar dacă concluziile tale despre viață, moarte și eternitate sunt fundamentate pe o informație greșită?

Presupune pentru un moment că există cu adevărat un Dumnezeu. Presupune că el te-a creat și te iubește intens. Imaginează-ți că el are un scop perfect și etern pentru tine, dar acum tu ești ținut ostatic de un dușman nemilos, pe care nu poți să îl vezi și care este pornit să te distrugă. Imaginează-ți că acest Dumnezeu iubitor are o misiune de salvare, pentru a te salva, și toate acestea se întâmplă în spatele scenei vieții tale—în spatele zidului vizibil al existenței tale de zi cu zi. Poate că nu te-ai gândit niciodată la aceasta.

Dacă ai putea ști cu siguranță unde vei putea petrece eternitatea—dacă ai putea pune pentru totdeauna de o parte frica pe care ai avut-o vreodată—dacă acest Dumnezeu incredibil și iubitor ar bate la ușa ta chiar acum, propunând să te salveze de la toate, l-ai primi înăuntru? I-ai da măcar o șansă? Nu ai dori să cunoști pe acest Dumnezeu?

Dacă a fi iubit de Dumnezeu contează pentru tine, atunci tot ceea ce îți cer este să îi dai o șansă să se conecteze cu inima ta prin paginile acestei cărți.

Citește în continuare—cred că are să-ți placă această poveste!

Mai Mult Decât Un Trup

S-a așezat la masă în fața mea admitând în mod deschis că, pentru prima dată în cei cincizeci de ani ai vieții lui, era în căutare. „În ultimii trei ani, am ajuns de la a fi un ateu la a fi un credincios. Am ajuns la concluzia, cu tot ceea ce este bun și rău în viața mea, că nu este nici un motiv ca să fie atât de bună. Încep să cred în Dumnezeu.”

Era administratorul unui restaurant pe care îmi place să îl vizitez și într-o zi am simțit în inima mea nevoia să îi prezint mesajul pe care tu îl ții în mână. Aceasta era a treia noastră conversație împreună și pentru prima dată în viața lui vedea că trebuie să fie

mai mult în această viață decât doar trecerea timpului și un șir fără înțeles de circumstanțe și evenimente. A admis că are întrebări și spera că în această viață este și altceva decât ceea ce el încă nu înțelegea.

Pe când încheiam conversația, l-am întrebat politicos dacă aş putea continua să îi răspund la întrebări și să continuăm aceste subiecte împreună. Răspunsul lui? „Bineînțeles, atâta timp cât nu te superi să mi le pui!”

De acolo i-am promis să-i dau destulă „mâncare pentru gândire” și i-am promis să susțin aceste gânduri cu referințe din Biblie astfel încât să le verifice el însuși.

În același spirit, ți-aș propune să iei în considerare acest prim adevăr important pe măsură ce vom face această călătorie împreună.

Prietene, ești mai mult decât un trup!

Contrar mesajului culturii pop, adânc în inima ta tu știi că însemni mai mult decât doar carne, sânge și substanțe biologice apărute la întâmplare. Trebuie să înțelegi că tu însemni mai mult decât doar ce bărbierești, speli și îmbraci în fiecare dimineață!

Isus a spus aceasta: *„Viața este mai mult decât mâncarea, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea”*

(Luca 12:23). Din nou Dumnezeu a spus în Cuvântul său: „și întregul vostru duh și suflet și trup, să fie păstrate ireproșabile până la venirea Domnului nostru Isus Cristos” (1 Tesaloniceni 5:23b). În Iacov 2:26, Dumnezeu spune: „...trupul despărțit de duh este mort....” În 2 Corinteni 4:16, Dumnezeu face distincția între „omul exterior”—trupul nostru—și „omul interior”—sufletul și duhul nostru: „...dar deși omul nostru de afară piere, totuși omul dinlăuntru este înnoit zi de zi.”

Mai mult decât un trup—de ce este acest enunț atât de important?

Ei bine, în primul rând, aceasta înseamnă că ai de anticipat mai mult decât moartea! Gândește-te la aceasta. Dacă nu ești decât un trup atunci tot ceea ce ai de așteptat este moartea. Cum poate fi cineva cu adevărat fericit dacă aceasta este tot ceea ce aduce viitorul? Dacă aceasta este destinația finală a vieții tale, de ce ar conta orice altceva?

În al doilea rând, înseamnă că ai valoare. Dacă ești mai mult decât un accident biologic, atunci, ești creat. Dacă ești creat, atunci, ai valoare pentru creatorul tău. El te-a “FĂCUT” cu un motiv—un scop. Tu ai semnificație și înțeles—și viața este mai mult decât evenimente întâmplătoare legate împreună prin soartă.

În al treilea rând, înseamnă că ai speranță. Există mai mult decât viață fizică și moarte. Există speranța că poți să treci de dificultățile prezentului și într-o zi să intri în ceva mult mai bun.

Ai auzit vreodată această mică frază: „Viața e grea, apoi mori?” Ei bine, această afirmație despre viață este fără speranță și cu siguranță nu este ceea ce Biblia învață cu claritate. Da, viața este ceva foarte greu și impredictibil. Da, fiecare moare până la urmă. Dar în mesajul lui Dumnezeu către tine este mai mult decât atât! În viață există mai mult decât ceea ce poți vedea și mai mult decât timpul însuși.

Vrei o dovadă? Bine. Conștiința.

Ai o conștiință.

Iată ce vreau să spun. Cum poate materia biologică să dezvolte spontan conștiință? Este ca și cum aș spune că pot să rănesc sentimentele frigiderului meu! Conștiința este chestiunea sufletului—un lucru spiritual—și carnea nu generează evenimente spirituale. Carnea este doar carne—nu se simte bine sau rău—doar stă acolo și putrezește odată ce viața a plecat. Nu încerc să fiu crud ci doar clar.

Prietene, conștiința ta dovedește existența sufletului tău. Conștiința este cunoașterea ta internă despre bine și rău. Conștiința este cunoașterea ta dată

de Dumnezeu despre Creatorul tău și standardul lui moral în toată creația.

Faptul că ființele umane de pe toată planeta Pământ se închină în mod intuitiv la ceva este dovada că Dumnezeu a scris aceasta în inimile noastre. Este o parte a moștenirii noastre genetice spirituale. Indiferent unde ai merge vei găsi pe fiecare om închinându-se la ceva sau la cineva. Chiar și ateii care neagă existența lui Dumnezeu aleg să se închine la sine—și sinele devine dumnezeu.

În Romani, capitolul 1, Dumnezeu aduce o condamnare împotriva oamenilor care neagă ceea ce el a scris clar în inimile lor și le-a revelat.

El spune în Romani 1:20 *„Fiindcă, lucrurile invizibile ale lui de la creația lumii sunt văzute clar, fiind înțelese prin lucrurile făcute, deopotrivă puterea lui eternă și Dumnezeirea; așa că ei sunt fără scuză.”* În versetul 19 al aceluiași capitol Dumnezeu spune că s-a revelat pe sine înăuntrul fiecărei ființe umane și în versetul 21 explică că atunci când alegem voit să negăm această cunoaștere interioară, inimile noastre devin întunecate.

Din nou, în Romani 2:15, el spune că legea lui este scrisă în inimile noastre: *„Aceștia arată lucrarea*

legii scrisă în inimile lor, conștiința lor aducând mărturie....”

Astfel, ce înseamnă toate acestea? Dumnezeu o spune destul de simplu în Romani 1:20. Suntem „*fără scuză.*”

A nega existența unui creator sau interesul lui în viețile noastre înseamnă a ignora literal conștiința noastră și adevărul pe care Dumnezeu l-a scris în inimile noastre.

Toate acestea conduc spre o concluzie primară simplă. Relația noastră cu Dumnezeu trebuie să fie în mod intenționat formată pentru a funcționa prin credință mai degrabă decât prin vedere. Dumnezeu o spune în felul următor: „*Prin credință înțelegem că au fost urzite lumile prin cuvântul lui Dumnezeu, așa că lucrurile care sunt văzute nu au fost făcute din lucruri care se văd*” (Evrei 11:3).

Lucruri care au fost făcute (acestea suntem eu și cu tine) nu au fost făcute din lucruri care apar (aceasta este lumea din jurul nostru). Cu alte cuvinte, cine ești, de unde ai venit, și unde mergi are mai mult de a face cu ceea ce nu poți vedea decât cu ceea ce poți vedea.

Nu poți vedea vântul, dar știi că există. Nu poți vedea aerul, dar depinzi de el pentru viață. Nu poți vedea speranța, bucuria sau pacea—dar tânjești cu

disperare după ele în inima ta. Nu poți să îl vezi pe Dumnezeu, dar știi că el există și inima ta tânjește să fie iubită și acceptată pe deplin de către el.

Mai mult decât un trup? Bineînțeles! trupul tău este doar o locuință temporară pentru cel ce ești tu cu adevărat! Dumnezeu chiar îl numește un „tabernacol” sau un cort (2 Corinteni 5:1)! Exact așa cum dai jos hainele în fiecare seară și pui altele a doua zi dimineața, într-o zi îți vei părăsi trupul. Numim aceasta moarte, care literal înseamnă „separare.” Sufletul tău va pleca din cortul său. În acel moment, trupul tău va înceta să respire, să se miște și să funcționeze, dar tu cel real—omul interior—vei continua foarte mult să trăiești.

Da, ești mai mult decât un trup! Ai grijă de al tău, cât timp îl ai, dar nu te concentra atât de mult asupra fizicului încât să pierzi „ceea ce nu poți vedea cu ochii tăi!” Tu ești suflet. Ai o conștiință. Ești creat și contezi. Ai valoare. Ai un scop etern. Ai un Creator care tânjește ca tu să urmărești indicațiile lui—pentru a vedea cu inima ta ceea ce nu poți vedea cu ochii tăi. El ți-a dat destulă informație ca să faci legătura, și așteaptă să vii la el în mod personal.

Acum că încheiem acest capitol, am o scurtă misiune pentru tine. În Efeseni 1:18 există o rugăciune care afirmă următoarele: „*Ochii înțelegerii voastre*

fiind iluminați; ca voi să cunoașteți care este speranța chemării lui....” Cu alte cuvinte, ai o a doua pereche de ochi—ochii înțelegerii tale, și ei pot sau nu să funcționeze corect.

Vrei să te rogi această rugăciune simplă dintr-o inimă sinceră către Dumnezeu înainte să continui să citești?

„Dumnezeu, înțeleg și accept că sunt mai mult decât un trup și probabil că sunt multe lucruri despre viața spirituală pe care nu le văd sau nu le înțeleg. Așa cum citesc despre aceste lucruri, deschide-mi ochii înțelegerii și ajută-mă să văd ceea ce pierd! Doresc cu sinceritate să cunosc adevărul. Amin.”

Singurele Două Religii În Lume

Câte religii sunt în lume? Sute? Probabil mii? Doar încercarea de a înțelege toate sistemele variate de credință și structurile religioase numai din America poate fi aproape imposibilă. Majoritatea oamenilor își au partea lor de confuzie și frustrare în încercarea de a afla ce crede fiecare religie și în ce fel sunt ele diferite.

De fapt, se pare că ultima nebunie este să le pui pe toate împreună în aceeași categorie și să spui: „Sunt toate la fel. Cu toții mergem în același loc—atâta timp cât credem!” În timp ce aceasta este convenabil, nu are sens deloc. Ceea ce cred aceste religii variază destul de mult de la una la alta. De fapt, unele sunt diametral

opuse în credință. Pare frumos să conchidem că „toate drumurile duc la același loc,” dar această teorie nu stă la suprafață și nici nu este susținută de Biblie.

Deci cum poți să cerni toată „făina” religioasă și să ajungi la miezul problemei? Cum poți să discerni adevărul de eroare—evidența de ficțiune? Cum poți să discerni între adevăratul plan al lui Dumnezeu și substitutul ieftin al omului? Răspunsul la aceste întrebări este mai simplu decât ți-ai putea imagina vreodată.

Înapoi la prima mea întrebare. Câte religii sunt în lume?

Ai crede că două?

Adevărul este că poți categorisi fiecare religie a lumii într-una din două categorii de bază. Poți să desfaci tot exteriorul—de la diferențe minore la împărțiri teologice majore—și să ajungi la inima problemei destul de ușor.

Gândește-te la aceasta în felul următor. Majoritatea religiilor sunt de acord cu ce am discutat în capitolul I. Majoritatea oamenilor recunosc un creator și o lume spirituală. Definirea aceluia creator și înțelegerea acelei lumi spirituale începe să reveleze diferențele.

Mai important este cum să *cunoști* pe Creator și cum să intri într-o „după viață” pașnică care separă cu

adevărat grupurile. Cu alte cuvinte—cum ajungem la Dumnezeu și cum ajungem în Cer? Într-o formă sau alta, majoritatea religiilor lumii încearcă să răspundă la aceste două întrebări de bază.

Deci, cum putem să luăm atât de multe sisteme complicate de credință și să le simplificăm la două sisteme de credință de bază?

Două cuvinte: “FĂ” sau “FĂCUT.” Amintește-ți aceste cuvinte, deoarece la sfârșitul cărții vor fi foarte importante!

În primul rând să ne uităm la religiile “FĂ.” Aceste religii sunt de fapt *sisteme* de religie. Mesajul lor central este „ceea ce poți tu să FACI pentru a câștiga aprobarea lui Dumnezeu și a câștiga intrarea în Cer.” Credința generală în aceste religii este că omul este întrucâtva separat de Dumnezeu și trebuie să FACĂ ceva pentru a fi restaurat în fața lui. În aceste sisteme, Dumnezeu este ca un profesor suplinitor supărat—și este cu adevărat furios că oamenii nu se poartă frumos. El este undeva sus în Cer, supărat pe întreaga rasă umană pentru că face lucruri care îi displac și se așteaptă ca fiecare să își răscumpere greșelile FĂCÂND lucruri bune. El stă pe tronul său, cu brațele încrucișate așteptând ca umanitatea să compenseze

sau să plătească pentru greșelile ei, făcând fapte bune sau lucruri religioase pentru el.

Acum, *definiția* a „ceea ce Dumnezeu dorește ca noi să FACEM” variază mult și de aceea avem atât de multe sisteme diferite de credință, dar miezul—esența este la fel. Mesajul este simplu acesta: “FĂ.” “FĂ” treaba corect, nu “FĂ” lucrul greșit și cumva Dumnezeu îți va da acceptarea în Cer.

Este ca și cum ai avea aceleași macaroane cu brânză pregătite în 52 de feluri diferite. Substanța și mesajul central a fiecăreia dintre *aceste religii sunt identice*—„Dumnezeu este supărat pe tine, așa că mai bine ai începe să faci lucruri bune pentru a-l face fericit!”

În această categorie a lui “FĂ,” fiecare religie are o listă diferită de “FĂ” și „NU “FĂ.” Pentru unele lista este extrem de lungă și obositoare—mărturisește-ți păcatele, fii botezat, dă bani, fii confirmat, rade-ți capul, vinde flori la aeroport, vinde literatură din ușă în ușă. Lista este tot atât de nelimitată pe cât este și imaginația oamenilor. Și cu trecerea fiecărei decade, noi religii răsar cu liste noi.

Pentru alte sisteme este mai general și mai de bază—fii bun, fii amabil, încearcă să contrabalansezi lucrările tale rele prin lucrări bune.

Pentru anumite sisteme, lista este extremă și chiar bizară—instituirea de ritualuri de automutilare, sacrificiul copiilor, suicid, omor și forme dureroase de ligaturi sau de penitență.

În orice fel, intenția de bază și mesajul central sunt aceleași—trebuie să îți lucrezi calea spre Dumnezeu. Trebuie să împlinești lista lui Dumnezeu, să faci cerințele lui Dumnezeu, să amâni furia lui Dumnezeu și să câștigi iertarea lui Dumnezeu. Aceste sisteme sunt forma supremă de sclavie religioasă pentru milioane de oameni de pe toată planeta. Ei sunt ținuți ostatici prin frică și sunt legați prin sisteme complicate de comportament religios, astfel încât ei sunt convinși că acestea le vor da înapoi pe Dumnezeu și le vor da viața eternă.

Religiile “FĂ” variază mult în stil și structură—au multe arome—dar toate se rezumă la o acceptare bazată pe împlinire. Dumnezeu este cel care dă sarcini și noi oamenii suntem sclavii muncitori. Pentru a-l face pe Dumnezeu să ne iubească și să ne accepte, mai bine am FACE lucruri care să-l facă fericit.

Cel mai trist lucru despre aceste sisteme este că ele oferă doar disperare și sclavie. Ele lasă inima omenească la sfârșit simțindu-se respinsă de Dumnezeu și pentru totdeauna întrebându-se dacă

„am FĂCUT destul.” Ele îl caracterizează pe Dumnezeu mai mult ca pe un conducător de sclavi decât ca pe un Tată ceresc și nu îți lasă deloc inima cu sentimentul că ești „aproape de Dumnezeu.”

Aceste sisteme umplu inima cu îndoieli cicălitoare: dar dacă am pierdut ceva? Dar dacă nu m-am ridicat la nivelul pretențiilor lui Dumnezeu? Dacă nu împlinesc lista corectă? Dar dacă listei mele îi lipsește vreun element critic? Am fost destul de bun? Cât de bine este destul de bun? Dar dacă nu am fost destul de bun?

Aceste sisteme sunt minunate pentru a construi religii puternice și bogate deoarece ele înrobesc oamenii dar nu fac nimic pentru a înlătura temerile interioare și angoasele inimilor noastre. Nu fac nimic pentru a ne vindeca conștiința și a ne aduce cu adevărat favoarea lui Dumnezeu. Nu fac nimic pentru a ne introduce personal Tatălui ceresc și iubitor despre care vorbește Biblia.

Vezi tu, întrebarea pe care trebuie să o punem atunci când privim la aceste sisteme este „Ce a spus Dumnezeu?” Când este vorba despre a fi restaurat în fața lui Dumnezeu și a câștiga viață în el, care sunt instrucțiunile lui?

Foarte puțini oameni realizează aceasta, dar pentru a accepta *vreuna* dintre aceste religii “FĂ,”

trebuie practic să arunci învățătura centrală a Bibliei! Uită-te la aceste Scripturi și ia în considerare ceea ce Dumnezeu îți spune....

„*ci conform milei sale el ne-a salvat...*” (Titus 3:5). Cu alte cuvinte, nu poți câștiga favoarea lui Dumnezeu prin facerea de lucrări bune.

Din nou, Dumnezeu spune: „*De aceea, prin faptele legii nici o carne nu va fi declarată dreaptă înaintea lui...*” (Romani 3:20). El spune: „nu te poți justifica în ochii lui Dumnezeu prin facerea de fapte bune.”

Iată încă unul: „*Dar celui ce nu lucrează, ci îl crede pe cel ce declară drept pe cel neevlavios, credința lui i se socotește pentru dreptate*” (Romani 4:5). În acest verset Dumnezeu spune literal că nu poți face lucrări bune pentru a câștiga favoarea lui Dumnezeu.

Cât de clar poate Dumnezeu să o spună: „*Știind că un om nu este declarat drept prin lucrările legii...*” (Galateni 2:16).

Dumnezeu merge mai departe și spune că favoarea lui nu poate fi câștigată. El spune în Efeseni 2:8-9 că salvarea este „*nu din voi înșivă: ci este darul lui Dumnezeu; Nu din cauza lucrărilor...*” Gândește-te la aceasta! „Nu din cauza lucrărilor.”

Ce înseamnă aceasta?

Simpleu spus—nu există vreo listă “FĂ” pe planetă—nu există vreun sistem religios inventat care să îți câștige puțină favoare la Dumnezeu sau să te aducă mai aproape de prezența lui.

Acum știu ce crezi: „Cum este posibil lucrul acesta? Cu siguranță pot să fiu plăcut lui Dumnezeu făcând bine!” Numai puțin. O viață bună își are locul ei, dar amintește-ți că vorbim despre a veni la Dumnezeu și a ne relaționa cu el. Vorbim despre a fi restaurat către el. Nu vorbim despre toate beneficiile în a fi onest, a trăi o viață bună, și a da la săraci. De obicei punem această întrebare—„A face aceste lucruri” îmi aduce „puncte bonus” în fața lui Dumnezeu? Dacă le fac, mi le aprobă, mă acceptă, mă iartă, sau mă iartă mai mult?

Majoritatea religiilor spun: „Da..., atât timp cât faci lista *noastră*.”

Cu propriile cuvinte ale lui Dumnezeu către tine, el spune nu. Nu este „*din cauza lucrărilor pe care noi le-am “FĂCUT” în dreptate...*” (Titus 3:5). Din nou și din nou în Biblie Dumnezeu spune: „Nu poți să îți câștigi calea spre mine. Nu poți să FACI ceva să câștigi favoarea mea sau să câștigi acceptarea mea.” Probabil felul cel mai dur în care el frazează acest lucru este în Isaia 64:6: „*Dar noi suntem toți ca un lucru necurat, și toată dreptățile noastre sunt precum cârpe murdare;*

și noi toți ne vestejim ca o frunză; și toate nelegiuirile noastre, ca vântul, ne-au dus.”

În acest verset, Dumnezeu spune: ”Există ceva atât de mare care ne desparte, încât chiar și „cel mai bun” comportament al tău este fără sens.” Comportamentul bun este fără de folos împotriva problemei care ne desparte de Dumnezeu. Vom vorbi mai mult despre aceasta mai târziu, dar acum trebuie să înțelegi că Dumnezeu niciodată nu ne spune că prin performanță câștigăm salvarea lui.

Concluzia chestiunii este aceasta: „A FACE” nu rezolvă problema. Nicăieri în Biblie nu este măcar vreun verset care învață că Dumnezeu mă acceptă mai mult și îmi iartă păcatul când FAC lucrurile corecte. A face lucrări bune nu îți câștigă favoare înaintea lui Dumnezeu.

De ce? Ei bine, Dumnezeu nu este atât de preocupat de faptul cum *mă comport* pe cât este preocupat despre cine *sunt*. Nu este preocupat de a *mă conduce*, pe cât este preocupat de a *relaționa* cu mine. Nu este impresionat de o religie rece. Dorește o relație apropiată. Eu nu FAC relații. Eu îmi FAC îndatoririle mele.

Ne vom întoarce la acest gând în alt capitol, dar în primul rând să ne uităm la celălalt cuvânt—“FĂCUT.”

“FĂCUT.” Terminat. Complet. Plin. Sfârșit. Gata. Îndeplinit. Împlinit. Perfectat. Ce cuvânt mare!

Deși majoritatea religiilor lumii intră la categoria lui “FĂ,” mai există categoria “FĂCUT!”

Adevăratul mesaj al Bibliei este “FĂCUT.” Cu alte cuvinte, tot ceea ce este necesar să te restaureze pe tine în fața lui Dumnezeu și să te aducă în viața eternă cu el a fost deja “FĂCUT.”

Când Isus atârna pe cruce, a spus aceste cuvinte: „*S-a sfârșit*” (Ioan 19: 30).

Fraza înseamnă literal „plătit pe deplin.” “FĂCUT.”

Acestea au fost unele dintre ultimele cuvinte pe care Isus le-a spus înainte să moară. În acel moment ceva uimitor s-a întâmplat în Ierusalim. În templu—o clădire ce simboliza prezența lui Dumnezeu—era o cortină ce separa cea mai sacră reprezentare a prezenței lui Dumnezeu de locurile vizibile exterioare. În momentul în care Isus a murit, cortina s-a rupt miraculos în jumătate de sus până jos—s-a deschis pentru toți.

Dintr-o dată, a fost de parcă ceea ce l-a separat pe Dumnezeu de om a fost acum complet îndepărtat, și Dumnezeu invita toată umanitatea să vină direct la el! Dumnezeu spunea întregii rase umane “FĂCUT!”

“FĂCUT” înseamnă „nu mai este nimic A FACE.” Prețul este plătit. Datoria este iertată. Reconcilierea este completă. Dacă încerci să o câștigi, să lucrezi pentru ea sau să FACI ceva pentru a o primi, îți pierzi timpul. S-a “FĂCUT” deja. Sau cu cuvintele lui Isus de pe cruce: „S-a sfârșit.”

Gândește-te la aceasta în felul următor. Imaginează-ți că ai pregătit o dimineață de Crăciun minunată pentru familia ta. Ai economisit, ai cumpărat, ai împachetat și decorat și ai “FĂCUT” toate pregătirile. În dimineața de Crăciun, imaginează-ți că toți copiii tăi aleargă jos, nerăbdători să sărbătorească Crăciunul, dar în loc să stea jos și să deschidă cadourile, încep cu nerăbdare să facă lucruri pentru tine. Încep să curețe garajul, să spele mașinile, să spele vasele, să lustruiescă pantofii și orice altceva găsesc de “FĂCUT.” În afară de a avea un atac de cord, probabil că ai fi dezamăgit! I-ai opri și ai întreba: „Ce faceți copii? Acesta nu este un timp pentru lucrări bune, acesta este un timp pentru cadouri!”

Presupune că răspunsurile lor ar fi cam așa: „Tati și Mami, am realizat că nu merităm darurile voastre și am decis să le câștigăm. Am decis să vă servim și să facem lucruri astfel încât să câștigăm bunătatea voastră.” Ce ați face? Probabil că ai încerca să le

explicați că aceasta nu este necesar! Probabil ai spune copiilor tăi prin câte ai trecut ca să economisești, să cumperi și să plătești pentru cadouri. Nu dorești serviciile lor (cel puțin nu acum) pe cât dorești să te bucuri de dimineața de Crăciun și să le prezinți cadourile—expresia deschisă a dragostei tale.

Acesta este mesajul lui Dumnezeu către rasa umană. „Cât timp te preocupi să FACI, pierzi ceea ce deja eu am “FĂCUT.” Darul este cumpărat, masa este aranjată, nu mai este nevoie să FACI ceva! Toate pregătirile cu fost făcute. „*Veniți acum, să ne judecăm împreună....*” Invitația lui către tine nu este să FACI ceva pentru el, ci mai degrabă să vii la el.

Astfel, cu toate că sunt atâtea religii în lume de fapt sunt doar două? Acesta este punctul final. Doar două.

“FĂ” sau “FĂCUT.”

Iată un alt mod de a spune acest lucru: Religie sau relație. Instituie Dumnezeu *sisteme* care conduc spre el sau dorește el ceva mai personal—*relațional*? Deoarece el ne spune să îl numim TATI sau TATĂ, aceasta ar trebui să arunce un pic de lumină asupra situației. El dorește o relație cu noi. Și relațiile apropiate nu sunt produsul lui FĂCÂND, ci mai degrabă un produs al lui A FI sau A APARTINE.

Din moment ce ești mai mult decât un trup și ai un Creator, care este calea să îl cunoști pe acel Creator? Care sunt răspunsurile lui la aceste două întrebări—cum ajung la Dumnezeu și cum ajung în Cer? Răspunsurile lui date în Biblie sunt clare.

Nu poți să îți câștigi calea spre Cer. Nu poți să faci ceva ca să ajungi acolo. Nu poți să îți împlinești calea ta către prezența lui Dumnezeu. El dorește mai mult decât o „relație angajat/angajator.” Vrea mai mult decât o religie rece. Dorește o relație apropiată.

Mai mult, tot ceea ce a fost necesar ca să se închidă distanța dintre tine și Dumnezeu a fost deja “FĂCUT.” Nu mai poți FACE nimic ca să îi câștigi favoarea sau salvarea lui.

Astfel, într-adevăr sunt doar două religii în lume. “FĂ” și “FĂCUT,” după cum prea bine știi. Ești legat de “FĂ?” Ești prins într-un sistem de împlinire, crezând că te îndrepti în direcția bună? Încerci să îți câștigi calea spre Dumnezeu?

Adesea pun oamenii această întrebare „Dacă ați muri astăzi, ați merge în Cer?” În mod interesant majoritatea oamenilor spun: „Da, cred că da.” Când întreb „De ce?” ei răspund ceva de genul acesta: „Deoarece încerc să fiu o persoană bună și am încercat să fiu o persoană bună.”

Știi ce spun ei, eu FAC. Prietene, ești legat de A FACE? Dacă da, atunci pierzi mesajul central al Bibliei. Dacă te încrezi într-un sistem religios bazat pe performanță, ratezi adevărata cale a lui Dumnezeu de a veni la el.

Ce ai răspunde la acea întrebare? În ce te încrezi tu? “FĂ” sau “FĂCUT”? Ai tu o religie sau ai o relație?

Hei, îți mulțumesc că ai rămas cu mine până aici. Au trecut 22 pagini și mai avem cam vreo 79. Până acum știi deja că ești mai mult decât un trup și că liniile directe ale lui Dumnezeu pentru a îl cunoaște nu implică AFACERI.

Să ne grăbim mai departe. Următorul capitol are câteva vești bune, pe care niciodată nu le-ai mai auzit.

A Ști Unde Mergi

Înțelegerea faptului că ești mai mult decât un trup, te lasă cu această întrebare sâcâitoare. Unde merge ceea ce rămâne din mine când trupul meu moare? Doar „mă învârt” pe lângă planeta Pământ, dând coșmaruri la oameni? Mă reîncarnez într-o altă formă de viață? Intru în purgatoriu și încerc să continui să câștig calea spre Cer?

Fiecare are o opinie, dar opiniile nu sunt genul de afirmații pe care să îți riști destinația eternă. Din nou trebuie să ne întoarcem spre Biblie pentru răspunsurile la aceste întrebări și să vedem ceea ce spune de fapt Dumnezeu. Da, Biblia spune că adevăratul tu va

continua să trăiască undeva după ce trupul tău moare. Evrei 9:27 spune: „*Și după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceasta, judecata.*” Simplu spus, fiecare moare odată și apoi stăm în picioare în fața lui Dumnezeu care hotărăște destinația noastră finală.

Vom discuta ce spune Biblia despre „unde” într-un capitol ulterior, așa că nu o luați înaintea mea. Pentru moment doresc să iei pur și simplu în considerare această întrebare. Ai dori să știi unde te îndrepti după ce mori? Dacă ar exista vreo cale ca să știi cu siguranță unde îți petreci eternitatea, nu ai dori să știi aceasta? Aceasta este problema cu religiile “FĂ.” Te lasă *mirat* mai degrabă decât *știind*. Te prind într-un sistem de insecuritate. Te fac să te întrebi: „Am “FĂCUT” destul?” „Am “FĂCUT” ceea ce trebuie?” „Am “FĂCUT” aceasta corect?” și la sfârșit te întrebi: „Unde mă îndrept cu adevărat?”

Recent vorbeam despre aceste lucruri cu o doamnă din comunitatea noastră. Era o doamnă bună, cu un stil de viață respectabil, un cămin fericit și un trecut religios, totuși, când am întrebat-o dacă era sigură că se îndreaptă spre Cer, cel mai bun răspuns al ei a fost „Sper că da.” Apoi a avut o privire mirată pe față și mi-a spus: „Poți să știi cu siguranță?”

Probabil că te întrebi aceasta acum. Poți să știi cu siguranță?

Prietene, vestea bună este că nu trebuie să speculăm despre această întrebare. De fapt Dumnezeu nu *vrea* ca să speculezi sau să îți fie frică de eternitate. El dorește într-adevăr ca tu să cunoști cu certitudine destinația spre care te îndrepti! El a “FĂCUT” multe lucruri ca să îți dea ție oportunitatea de a ști *cu siguranță* că destinația ta eternă este asigurată.

Vreau să îți arăt un verset pe care nu l-ai văzut probabil niciodată. Majoritatea sistemelor religioase tind să îl evite. Se găsește în 1 Ioan 5:13: *„V-am scris acestea vouă care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu; ca să știți că aveți viață eternă, și să credeți în numele Fiului lui Dumnezeu.”* Ai prins acest lucru? Dumnezeu spune: *„Ca să știți că aveți viață eternă!”*

Gândește-te un pic la aceasta. Aprofundează acest gând. Gândește rațional un moment. Dumnezeu *vrea* ca tu să *știi* (adică cu siguranță) unde mergi. Nu *vrea* ca tu să te întrebi, să îți fie frică, să te îndoiești sau să regreti. *Vrea* ca tu să *știi*. Acesta este un verset destul de important!

Acum gândește-te la această întrebare, știi unde mergi? Poate sperii. Poate gândești optimist. Poate ai o idee bună despre locul unde mergi, dar ȘTII tu?

Cuvântul ȘTIU implică încredere deplină și înțelegere. Înlătură îndoiala, ezitarea sau întrebarea. Se *bazează* mai degrabă pe *evidență* decât pe *lupta* cu *îndoiala*. Se încrede în adevăr mai degrabă decât să fie frustrat sau să se teamă.

Care sunt implicațiile lui „a ști unde mergi?” Cum ar schimba această cunoaștere viața ta?

Ei bine, în primul rând ar îndepărta complet frica de moarte! Aceasta probabil este cea mai mare frică din lume. Și această cunoaștere ar putea îndepărta complet toate îndoielile. Nici o frică! Precum Dumnezeu spune în 2 Timotei 1:7 „*Fiindcă Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică; ci de putere și de dragoste și de minte sănătoasă.*” Planurile lui Dumnezeu pentru tine nu includ frica, ci mai degrabă o minte sănătoasă și un duh al puterii și al dragostei.

În al doilea rând, ar da întregii tale vieți o perspectivă diferită. Ai trăi înspre ceva—pregătindu-te pentru ceva mai mare decât viața—anticipând ceva dincolo de moarte. Pe scurt, ai avea speranță!

Prietene, tu mergi undeva! Și Dumnezeu nu vrea ca tu să te întrebi unde. El vrea ca tu să tranșezi această chestiune. Vrea ca tu să te odihnești în ceea ce ȘTII. Vrea ca tu să fii sigur de ceea ce se întâmplă cu tine după ce mori.

Vrea ca tu să ȘTII că ai viață eternă.

Poate nu ai văzut niciodată acel verset. Poate că nimeni nu ți-a spus vreodată că există o cale să fii eliberat de frică și îndoială, care subjugă atâția oameni când este vorba de subiectul morții. Sper că aceasta este o veste atât de bună încât vei continua să citești.... Povestea va fi și mai bună. Dar lasă-mă să te avertizez. Există și vești rele, pe care trebuie să le aflăm înainte să ajungem la veștile cele mai bune, așa că ține aproape!

Defect Din Naștere

„Crezi că sunt o persoană rea?” a întrebat Iulia cu o mare ezitare—ca și când nu dorea cu adevărat să audă răspunsul. Eram student la colegiu, aveam o slujbă la restaurant, și ea era o colegă de serviciu destul de critică la adresa credinței mele, chiar până la punctul ridicolului.

Cu câteva nopți înainte de aceasta, în timp ce se închidea, a intrat în restaurant beată criță. După ce clienții au plecat, a început să batjocorească credința mea—blestemând literal pe Dumnezeu și spunându-mi ce prost eram fiindcă credeam în el.

Acum, cu câteva nopți înainte, pe când făceam curățenie, m-a oprit brusc în timp ce aspiram ca să mă întrebe: „dacă cred că este o persoană rea....”

Să fiu cinstit, totul din mine dorea să spună: „Crezi că poți să blestemi pe Dumnezeuul meu, să îmi ridiculizezi credința, și să cred că NU ești o persoană rea?” Dar aceasta ar fi fost pripit, arrogant și chiar ipocrit. Ar fi fost un mecanism de auto-apărare, dar nu ceea ce dorea ea să audă cu adevărat.

În adâncul inimilor lor, majoritatea oamenilor vor să creadă că sunt buni—chiar destul de buni să câștige o eternitate favorabilă. Pe deasupra, când încerci să spui cuiva despre faliment, răspunsul tipic (pentru toți dintre noi) este să ne apărăm. Vrem cu adevărat să credem că suntem destul de buni.

Totuși, nu am întâlnit niciodată pe cineva care să meargă atât de departe încât să spună că este perfect. Interesant, nu e așa? Nu am spune că suntem perfecți, dar nici nu vrem să fim numiți răi. Cumva, ca oameni, am creat în mod arbitrar această zonă gri pe care o numim „nu prea rău.”

Această zonă gri are grijă de conștiință cam pentru toată lumea, deoarece fiecare dintre noi își trasează propriile standarde, și există întotdeauna cineva care e „mai rău ca noi” cu care să ne comparăm. În general,

creдем că suntem „destul de buni” atât timp cât putem să arătăm spre cineva care este mai rău decât suntem noi! Este ca un joc ciudat pe care îl jucăm ca să încercăm să ne facem pe noi înșine să credem că suntem în regulă cu Dumnezeu.

În acel moment la restaurant, Iulia dorea ca eu să spun: „Hei, Iulia, știu că ai și tu greșelile tale, dar nu, nu ești *rea*.” Oricum, cu toate greșelile mele, cine sunt eu să o critic, nu e așa?

Aș fi putut să spun că întrebarea ei era mai mult decât o îngrijorare de suprafață. Dorea cu adevărat să știe în inima ei unde credeam eu că se află în raport cu Dumnezeu.

Vrei să știi ce i-am spus? I-am spus ceea ce Biblia spune.

„Iulia, nu este vorba doar de tine...toată lumea este rea, și eu sunt rău.”

Acum, înainte ca să te mânii și să arunci cartea aceasta la gunoi, mai citește puțin.

Primul ei răspuns a fost: „Hai, nu-mi predica, vreau să știu ce gândești cu adevărat...”

Cu toată sinceritatea, am spus: „Iulia, suntem cu toții răi. Și eu sunt rău, și tu ești rea—nimeni nu este perfect!”

Acum prietene, poate nu te consideri pe tine „prea rău” sau „foarte rău”—dar știi la fel ca mine că nici nu ești perfect. Așa că unde ne conduce aceasta? Cum vede Dumnezeu această imperfecțiune, și unde ne plasează aceasta înaintea lui? Care sunt implicațiile „imperfecțiunilor” în lumina eternității și unde mergem după moarte?

Acestea sunt întrebări grele, dar Biblia răspunde la toate în mod foarte clar. Mesajul nu este atât de ascuns pe cât este ignorat, sau rescris pentru a se potrivi în agendele religioase ale oamenilor. Când iei în considerare valoarea Bibliei, felul în care Dumnezeu a intenționat să fie luată, totul se adună!

Deci, ce spune Dumnezeu? Suntem cu adevărat „toți răi?” Poate că deja te aperi în mintea ta în timp ce citești. Nu uita că vestea bună abia urmează, așa că binevoiește să cobori mecanismul de autoapărare și să îl ascuți pe Dumnezeu cu o inimă deschisă. Iată ce spune el despre tine și despre mine—dar și despre restul umanității.

În Romani 3:23 el spune: *„Fiindcă toți au păcătuit și nu ajung la gloria lui Dumnezeu;”* și înapoi cu câteva versete el spune: *„Nu este nici unul drept, nici unul măcar.”* (Romani 3:10). Simplu spus, nimeni nu este

perfect. Cu toții nu ajungem la gloria lui Dumnezeu sau la standardul perfect a lui Dumnezeu.

În timp ce am putea argumenta că suntem mai buni ca alții, suntem atât de departe de perfecțiunea lui Dumnezeu încât comparațiile noastre patetice sunt irelevante.

Gândește-te la aceasta în felul următor. Dacă Dumnezeu ne-ar porunci să sărim până la lună? Ai putea fi în stare să sari mai mult decât mine, și eu aș putea sări mai sus decât fiica mea de 5 ani, dar la sfârșit cu toții nu ajungem la țintă.

Aceasta spune Dumnezeu când afirmă că toți „nu ajungem la gloria lui Dumnezeu.” Cu toții nu reușim, încât mica diferență dintre bunătatea ta și bunătatea altuia (sau răutatea) nu contează înaintea lui Dumnezeu.

Simplu spus, Dumnezeu spune întregii rase umane: „Aveți o problemă. Păcătuiți. Sunteți imperfecti. Nu ajungeți la gloria mea. Sunteți păcătoși.”

În capitolul următor vom descoperi de ce aceasta este o problemă atât de mare, dar în primul rând trebuie să voim să admitem că problema există. Pentru unii oameni aceasta este un obstacol foarte mare.

„Nu sunt chiar o persoană rea,” gândim noi. Comparați cu alții noi nu suntem atât de răi, dar

Dumnezeu nu ne compară cu alții. Standardul lui Dumnezeu este mai înalt decât al nostru. El folosește propria lui perfecțiune—propria glorie ca standard. Indiferent de cât de buni ne credem, când suntem comparați cu standardul lui Dumnezeu, cu toții suntem destul de răi.

Dacă standardul este un coș de baschet la trei metri înălțime și tu poți sări destul ca să îl atingi, atunci ești un bun săritor. Dar dacă standardul este luna și poți sări doar la trei metri, atunci nu ești deloc un săritor bun.

„Ei bine, cine ar putea sări până la lună?” ai putea spune, „aceasta este imposibil!”

Exact! Este imposibil.

Pot să îmi imaginez ce crezi: „Vrei să spui că Dumnezeu are pentru noi un standard imposibil?”

Da, aceasta este ceea ce face conform propriului său Cuvânt. Are pentru noi un standard perfect. De ce ar avea pentru noi un standard perfect, când știe că este imposibil pentru noi să ajungem la acel standard?

Există doar o singură concluzie. Să ne ajute să realizăm că nu este despre “FĂ,” este despre “FĂCUT.” Nu este despre a sări destul de sus, este despre a admite că nu putem sări destul de sus și apoi, să credem în

cineva mai puternic decât noi înșine care ne poate ridica destul de sus!

Să ne imaginăm că Dumnezeu pretinde literal de la noi să sărim pe lună pentru a ajunge în Cer. Ai încerca? Ai dispera, sau ai cere un miracol? Un lucru este sigur, ai conchide imediat că nu poți ajunge acolo prin propriile forțe.

Prietene, acesta este punctul din Biblie când Dumnezeu spune: *„Fiindcă nu este un om drept pe pământ, care face bine și nu păcătuiește”* (Eclesiastul 7:20). El spune că păcatul și imperfecțiunile noastre fac fără valoare chiar și lucrările noastre bune înaintea lui deoarece păcatele noastre ne îndepărtează literal de la el. *„Dar noi suntem toți ca un lucru necurat, și toată dreptățile noastre sunt precum cârpe murdare; și noi toți ne vestim ca o frunză; și toate nelegiuirile noastre, ca vântul, ne-au dus.”* (Isaia 64:6). Dumnezeu vrea ca noi să acceptăm concluzia că nu putem ajunge la el prin noi înșine!

Dumnezeu spune că este o mare distanță între noi—o distanță creată de imperfecțiunea noastră. Și așa cum am mai conchis, *a face* lucruri bune nu închide prăpastia. A face lucruri bune nu răscumpără lucrurile rele, exact precum „a nu folosi cardul meu Visa” nu poate plăti pentru o datorie pe credit anterioară. A

fi o persoană bună nu neagă răul sau în orice caz nu întoarce înapoi păcatul comis.

Dumnezeu spune rasei umane: „Când este vorba despre relația voastră cu mine, suntem separați. Sunteți până peste cap în păcat și ați fost născuți astfel.”

El ne spune că am fost născuți literal cu defect, în Psalmul 51:5: *„Iată, am fost format în nelegiuire; și în păcat mama mea m-a conceput.”* Cu alte cuvinte, din momentul în care ai fost conceput a existat păcat în moștenirea ta genetică spirituală. Aceasta nu este pur și simplu o problemă de *performanță* sau o problemă de comportament. Nu este o problemă de *a face*, este o problemă de *a fi*.

Sunt binecuvântat să am trei copii. Ți s-ar părea greu de crezut, dar nu i-am învățat în mod deliberat pe nici unul dintre ei să păcătuiască. Totuși, înainte ca ei să fi putut vorbi sau merge, puteau fi egoiști. Imediat după aceasta au putut să fie neobedienți, să arate o atitudine rea și să își arate nervii. La vârsta de câțiva ani puteau minți, să se bată, să se certe și chiar să rănească pe alții. Dacă nu i-am învățat să păcătuiască, de unde a venit tot acest lucru? Răspunsul se află în Romani 5:12: *„Din această cauză, așa cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și moartea prin păcat; și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că*

toți au păcătuit.” Simplu spus, păcatul este în ei, tot așa cum este în fiecare bărbat și femeie de pe planetă. Este în noi. Este în linia noastră spirituală de sânge. Din leagăn fiecare dintre noi are o tendință naturală să facă rău. Dar trebuie să înțelegi, este mai mult decât „a face rău.” Dacă era o problemă de comportament, atunci ar fi fost corectată printr-un comportament bun. Dar Dumnezeu spune clar că un comportament bun nu poate corecta această problemă. Este o stare de a fi. Păcatul este în noi ca o boală mortală. Este literal defectul nostru spiritual de naștere, de la Adam și Eva. Primul bărbat și prima femeie care au ales să păcătuiască.

Da, prietene, îți place sau nu, ai fost născut defect din punct de vedere spiritual. Ai fost născut cu un defect de naștere spiritual major, care te face imperfect înaintea lui Dumnezeu și te separă de el. El o spune în felul acesta în Efeseni 2:1: „*Și v-a înviat pe voi care erați morți în greșeli și păcate.*”

Ne vom întoarce la acest verset mai târziu, dar fii atent la ultima parte—„*erați morți în greșeli și păcate.*” Amintește-ți că cuvântul *moarte* înseamnă literal separare. Tu și cu mine suntem separați în mod natural de Dumnezeu—morți față de Dumnezeu din cauza păcatului nostru.

Știi că aceasta nu este ceea ce psihologia pop îți spune despre tine. Nu este ceea ce vrei să auzi, dar negi tu că ești imperfect? Poți accepta faptul că nu ajungi la gloria lui și că defectul tău spiritual din naștere a cauzat o separare masivă între tine și Creatorul tău.

Aceasta sună ca o veste proastă, dar uneori trebuie să accepți vestea rea înainte de a aplica vestea bună!

Dacă ai avea o formă tratabilă de cancer? Ai vrea să știi prima dată vestea rea, astfel încât doctorul să îți poată da vestea bună? Nu ai vrea să auzi: „Ai cancer... DAR...avem vindecarea!”?

Ei bine, înainte să poți înțelege vindecarea lui Dumnezeu, trebuie să accepți diagnosticul. Diagnosticul lui Dumnezeu este simplu. „Ai fost născut cu defect spiritual și ești incapabil să ții standardul meu perfect. Ceva supranatural trebuie “FĂCUT” ca să te aducă înapoi la mine.”

De ce acest defect înnăscut este o problemă atât de mare? De ce nu poate Dumnezeu doar să clipească la imperfecțiunile noastre și să treacă mai departe?

Bună întrebare. Hai să aflăm răspunsul său...

Singura Metodă De Plată Acceptată De Dumnezeu

Am o carte de „credit card” pe care o folosesc doar cu ocazii rare pentru cumpărături de Crăciun, vacanțe cu familia, sau pentru ceva ce doresc sau am nevoie.

Imaginează-ți că arunc precauția pe fereastră și fac cumpărături fără discernământ în valoare de 12,000 RON cu acest card. O lună mai târziu sosește în cutia poștală extrasul de cont ce descrie cheltuielile mele și explică opțiunile mele de plată.

În loc să plătesc această datorie, să ne imaginăm că sun la serviciul clienți și le explic că nu am vrut să fac aceste cheltuieli, că îmi pare sincer rău că le-am “FĂCUT,” și că voi încerca să fiu mai atent în viitor. Va

plăti aceasta datoria mea? Bineînțeles că nu. (Nu ar fi totuși frumos?)

În regulă, să încercăm din alt unghi. Dar dacă sun la serviciul clienți și implor și pledez ca să îmi ierte datoria. Ar fi de ajuns, ce credeți? Nu cred.

Ei bine acești oameni de la compania de carduri Discover sunt înguști la minte și prea legaliști, nu e așa? Cu siguranță ar trebui să fie miloși și mai iertători. Sigur nu sunt cinstiți!

Prietene, gândirea mea este evident greșită. Nu oamenii de la bancă sunt cei care nu sunt miloși sau răbdători—ei au dreptate să se aștepte la o plată cinstită a cheltuielilor pe care le-am “FĂCUT.”

Am vorbit cu mulți oameni care mi-au spus: „Ei bine, îi cer lui Dumnezeu să îmi ierte păcatul în fiecare seară înainte de culcare.” Alții au spus: „Mărturisesc regulat păcatul în fața unui preot sau a lui Dumnezeu.” Iar alții au spus: „Plătesc pentru păcatul meu făcând bine.”

Prietene, adevărul este că Dumnezeu nu „iartă păcatul” în mod arbitrar sau nu „șterge consecințele păcatului” mai mult decât cei cu cardul Discover mi-ar șterge în mod arbitrar datoria deoarece am cerut acest lucru.

Nu, cardul Discover a determinat o metodă de plată. În afara acelei metode de plată, nimic altceva nu va șterge datoria mea de pe acel card. Aceasta nu este necinstit sau nedrept. Dimpotrivă, este rezonabil. Este drept și cinstit. Nu pot să le trimit o notiță cu scuze, un coș cu mâncare de Ziua Recunoștinței, sau vreun card de cumpărături de la Cora. Trebuie să le trimit o singură formă de plată—bani. Aceasta este practica întemeiată standard a companiei de carduri Discover. Nu mă cert, o accept și mă descurc cu standardul lor.

Cam în același fel Dumnezeu a stabilit o metodă de plată pentru păcat. De ce? Deoarece Dumnezeu este just și bun. Un Dumnezeu bun nu ar lăsa niciodată ceva atât de oribil ca păcatul să prolifereze continuu în timp și în eternitate. Nu, un Dumnezeu bun ar avea grijă de păcat o dată pentru totdeauna, astfel încât să fim eliberați în ultimă instanță de el pentru toată eternitatea. Vezi, bunătatea lui Dumnezeu pretinde ca el să ia măsuri împotriva a ceva atât de distructiv ca păcatul.

Astfel, cu mult înainte ca tu și cu mine să fim născuți—cu mult înainte ca lumea să fi fost creată—Dumnezeu a determinat o penalitate—o plată pentru păcat. Nu este negociabilă. Este justă și cinstită—și da,

este chiar bună în lumina teribilei puteri și distrugerii ce vine o dată cu păcatul. Care este pedeapsa?

Dumnezeu spune în Romani 6:23: „*Fiindcă plata păcatului este moarte....*” Moarte. Pare o plată mare, corect? Sună destul de rău? Ei bine, să ne uităm puțin.

De ce un Dumnezeu *bun* ar lăsa *păcatul* să trăiască? Aceasta ar fi infinit mai rău decât dacă sistemul nostru de justiție ar îngădui omorul și schilodirea. Dacă sistemul nostru de justiție ar accepta astfel de atrocități, nu ar mai fi „un sistem bun.” Tot așa, dacă Dumnezeu ar îngădui păcatul și facerea de rău să continue o eternitate, nu ar fi un Dumnezeu bun.

Nu, bunătatea lui pretinde ca el să ia măsuri. Justiția lui pretinde plată, și cu mult înainte ca eu și tu să fi existat, Dumnezeu a hotărât că există doar o singură metodă de plată pentru păcat—era doar o singură soluție acceptabilă pentru ceva atât de mortal și distructiv. Moartea.

Păcatul trebuie să moară. Aceste lucruri care sunt atât de rele și distructive trebuie să aibă doar un singur sfârșit—singura soluție acceptabilă—trebuie închise într-o închisoare finală. Păcatul este *atât* de rău încât Dumnezeu a hotărât o dată și pentru totdeauna că „păcatul trebuie să moară.”

Recunoști tu bunătatea și dragostea lui Dumnezeu arătată în această sentință la moarte? El refuză să îngăduie ca ceea ce este rău să ne macine pentru totdeauna. Ne iubește prea mult. Bunătatea lui este prea bună. Nu poate îngădui ca păcatul să continue să distrugă lumea.

Imaginează-ți că un criminal trăiește în cartierul tău. Acest criminal ucide la discreție și nu are preferințe între victimele lui. Ucide bărbați, femei, și copii fără avertisment și fără remușcări.

Imaginează-ți că știi cine este, și ai chemat poliția să afli dacă se știe deja cine este ucigașul. Imaginează-ți că ei au decis să îl lase să ucidă în continuare. Fără pedeapsă. Fără urmărire. Fără justiție. Imaginează-ți că ofițerii de poliție îți spun: „Am decis să fim buni cu acesta. Un departament de poliție iubitor nu ar trimite niciodată pe cineva la închisoare...”

Ai fi ultragiati! Ai face orice ca să te asiguri că acestui om i se aplică legea și ai încerca să refaci pacea și siguranța în comunitatea ta!

Ai auzit vreodată pe cineva spunând: „Ei bine, nu pot să cred că un Dumnezeu *iubitor* a putut crea Iadul” sau „Nu cred că un Dumnezeu iubitor va judeca vreodată păcatul?” Prietene, cum ar putea un

Dumnezeu iubitor să *nu* facă ceva în legătură cu toate aceste lucruri teribile care există în viață? Cum ar putea un Dumnezeu iubitor să îngăduie păcatul să fie liber și să nu ia măsuri?

Nu poate. Nu va face acest lucru.

Biblia ne învață foarte clar că atunci când se va sfârși timpul, Dumnezeu va face o judecată finală asupra păcatului și morții. Va cere o plată finală și acceptă doar o singură formă de plată pentru păcat—moartea.

De fapt, Dumnezeu a creat o închisoare finală pentru păcat și moarte—un loc final de odihnă. Este numit „lacul de foc.” Revelația 20:14 vorbește despre această judecată finală: *„Și moartea și iadul au fost aruncate în lacul de foc. Aceasta este moartea a doua.”*

Prietene, acest lucru nu este rău, injust sau necinstit, este un lucru *bun* că Dumnezeu va trimite păcatul și moartea într-un loc de odihnă etern!

Acum, aici începe să fie greu de acceptat. Lasă-mă să îți amintesc din nou că nu căutăm „opinia oamenilor” ci căutăm adevărul afirmat de Dumnezeu. Încercăm să înțelegem termenii lui.

Biblia este clară în Matei 25:41—Dumnezeu nu a creat de la început Iadul pentru oameni. A fost

intenționat pentru Diavol și îngerii săi. „*Apoi va spune și celor de la stânga: Plecați de la mine, blestemaților, în focul veșnic, pregătit pentru diavol și îngerii lui.*” Intenția originală a lui Dumnezeu după ce ține judecata finală asupra Diavolului și a păcatului era să aducă pe oameni într-o relație eternă și iubitoare cu el. Planul lui s-a născut dintr-o inimă iubitoare și o natură bună. El este perfect—iubind perfect, perfect de bun—dar de asemenea perfect de corect.

Deoarece sistemul de justiție a lui Dumnezeu pretinde plată pentru păcat—moartea, dar și deoarece am fost născut cu defect—cu păcatul curgând prin venele spirituale, acum am o problemă serioasă.

Ca păcătos am o datorie, din cauza păcatului, care trebuie plătită. Există un preț minim pentru păcatul meu—o lege în justiția lui Dumnezeu care pretinde plată. Păcatul stă acum între mine și Dumnezeu. În timp ce Dumnezeu *mă iubește*, el *urăște păcatul*. Dacă *nu ar fi urât păcatul, nu m-ar fi putut iubi*. Este ca atunci când cel iubit are cancer—nu poți să îți iubești ruda și în același timp să iubești cancerul. Dacă îți iubești ruda ai urî cancerul și ai dori să îl îndepărtezi, dacă este posibil. Dacă ai iubi cancerul ai deveni un dușman al rudei tale.

Este exact ceea ce Biblia vrea să spună când afirmă: „*Pentru că mintea carnală este dușmănie împotriva lui Dumnezeu*” (Romani 8:7). Și dacă ți se pare sau nu că îl iubești pe Dumnezeu, deși el ne iubește foarte mult, păcatul tău te face dușmanul lui. Ai! Aceasta doare. Poate că aceasta este o pastilă greu de înghițit, dar acesta este exact mesajul Bibliei.

Nu este de mirare că nu pot să îmi câștig calea spre aprobarea lui Dumnezeu prin facerea de lucruri bune. Păcatul stă în cale, ca un canion gigantic, care mă separă pe mine de tot ceea ce a intenționat Dumnezeu.

Pe scurt, păcatul meu mă condamnă înaintea lui Dumnezeu.

Acum să nu mă înțelegi greșit. Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu nu mă iubește. O să ajungem la aceasta într-un moment. Înseamnă pur și simplu că dacă ceva miraculos nu se întâmplă—dacă Dumnezeu nu găsește un mod să intervină—sunt terminat.

Deși Dumnezeu mă iubește, el nu poate admite păcat în Cer. Nu poate îngădui ca păcatul să trăiască și din moment ce am păcat în mine sunt marcat ca să mor. Nu dorește ca eu să petrec nici măcar o secundă departe de el în iad—aceasta nu a fost niciodată intenția

lui. Dar aceasta se va întâmpla dacă nu va avea loc un miracol.

Pentru păcatul meu trebuie să se plătească. Aceasta este legea lui Dumnezeu. Păcatul meu trebuie să moară. Aceasta este bunătatea lui Dumnezeu. Este ca și cum ai spune „cancerul trebuie vindecat!” Care este vindecarea? Ei bine, știm că nu prin a fi bun. Indiferent de cât de bun sau religios sunt *există* o problemă. Amintește-ți, nu este o problemă de *comportament*, *este* o problemă. A fi bun nu reprezintă plata pentru păcat.

Doar un singur lucru plătește pentru păcat. Moartea. Moartea este singura opțiune viabilă pentru ceva atât de oribil.

Deci, dacă stau în fața lui Dumnezeu cu păcatul înregistrat în dreptul numelui meu—dacă stau în fața lui ca păcătos—există o singură destinație finală pentru mine, conform cuvintelor lui.

„Și marea a dat pe morții care erau în ea; și moartea și iadul au scos pe morții care erau în ele; și au fost judecați, fiecare om, conform cu lucrările lor. Și moartea și iadul au fost aruncate în lacul de foc. Aceasta este moartea a doua.”—Revelația 20:13–14

„Dar fricoșii și cei care nu cred și scârboșii și ucigașii și curvarii și vrăjitorii și idolatrii și toți mincinoșii vor avea partea lor în lacul care arde cu foc și pucioasă, care este a doua moarte”—Revelația 21:8

Da, acest lac de foc (conform Bibliei) este un loc real, loc teribil, și oamenii ajung acolo din cauza păcatelor lor. Nu este dorința lui Dumnezeu; nu este ceea ce dorește el pentru tine, dar este locul de odihnă final al păcatului. În afară de un miracol, toți cei care păcătuiesc se îndreaptă acolo, deoarece Dumnezeu este prea bun ca să lase păcatul să trăiască.

De două ori în aceste versete, Dumnezeu se referă la o a doua moarte. Cu alte cuvinte, cu toți murim odată, apoi stăm înaintea lui Dumnezeu unde se hotărăște dacă trăim pentru totdeauna cu Dumnezeu sau dacă murim a doua oară. A doua moarte reprezintă separarea eternă de Dumnezeu în lacul de foc; este finală—de neschimbat. Nu este locul unde vrea Dumnezeu ca noi să petrecem eternitatea, dar este singura plată pentru păcat.

Dumnezeu numește aceasta „a fi condamnat,” în Romani 5:18 *„Așadar, precum prin greșeala unuia a venit judecată peste toți oamenii la condamnare....”*

Prietene, din cauza păcatului nostru suntem condamnați înaintea lui Dumnezeu. Suntem toți vinovați. „*De aceea, omule, ești de nescuzat.*” (Romani 2:1). Literal suntem fără scuză. Datoria noastră din cauza păcatului trebuie plătită.

Fără dacă și fără poate. Păcatul trebuie să moară.

Deoarece Dumnezeu este bun, deoarece Dumnezeu este just, deoarece Dumnezeu este dragoste—el trebuie să condamne la moarte fiecare lucru rău. Totuși, deoarece Dumnezeu mă iubește, el nu dorește ca eu să fiu ajuns de acest blestem. Deoarece sunt născut în păcat, sunt un om condamnat, indiferent de cât de bun am fost.

Ne aflăm într-o problemă destul de teribilă, nu-i așa?

Da, există o lege a plății minime. Da, există o a doua moarte. Da, dacă Dumnezeu nu intervine într-un mod miraculos, tu și cu mine vom ajunge la o a doua moarte.

Nu putem sări pe lună. Nu putem ține standardul perfect al lui Dumnezeu. Este imposibil. Am “FĂCUT” o datorie pe care nu o putem plăti, și există doar o singură formă de plată acceptată.

Dar, există un cuvânt foarte important format din trei litere, care face toată diferența...DAR...

Romani 6:23

„Fiindcă plata păcatului este moarte, DAR...„

Un miracol s-a întâmplat...

Pot Să Am Un Înlocuitor?

Imaginează-ți care ar fi răspunsul companiei de carduri Discover dacă aş suna în mod continuu la serviciul clienți cerându-le să îmi ierte datoria sau dacă le trimit tot timpul coșuri de fructe și pachete de îngrijire ca plată. Cred că mesajul final ar fi ceva în felul următor: „Las-o baltă, plătește-ți datoria, și dacă nu poți, atunci găsește pe cineva care poate!” Trebuie să meditez la acest gând. Să găsesc pe cineva care *poate*. Acum iată o idee. Să găsesc pe cineva care fie să îmi dea fie să îmi împrumute banii ca să îmi plătesc datoria. Oricum, nu le pasă cine plătește datoria, ei doresc doar ca datoria

să fie plătită, dar trebuie plătită în termenii lor, nu ai mei.

În mod trist, lumea este umplută cu oameni foarte sinceri care încearcă să plătească datoria lor pentru păcat *în felul lor*, mai degrabă decât în felul lui Dumnezeu. Nu este o schemă nouă. De fapt, prima persoană care a încercat să facă acesta se numea Cain.

În Geneza, prima carte a Bibliei, Cain i-a adus lui Dumnezeu o ofrandă—o plată pentru păcatele lui—dar a “FĂCUT”-o în felul său. A refuzat să aducă plata pe care Dumnezeu a pretins-o, așa că ofranda lui a fost refuzată (Geneza 4:1–7). Dumnezeu spunea pur și simplu: „păcatul trebuie plătit în termenii mei...nu ai tăi.”

În mod ciudat, Cain s-a supărat foarte tare pe Dumnezeu pentru că i-a respins ofranda, dar a fost propria lui alegere—mândria s-a interpus. Probabil că pe măsură ce citești ești tentat să răspunzi la acest mesaj în termeni auto-justificativi sau de auto-apărare. Probabil că ești ofensat aflând că bunătatea ta nu are valoare în fața lui Dumnezeu. Sper să alungi mândria și să nu îi îngădui să stea între tine și miracolul pe care Dumnezeu l-a “FĂCUT.” Mândria ar fi un motiv prostesc ca să lași păcatul să învingă.

Din nefericire, vor fi mulți oameni la judecata finală a păcatului, care au “FĂCUT” multe lucruri bune „pentru Dumnezeu,” dar vor avea totuși o datorie neplătită pentru păcat. FĂCUTUL lor pentru Dumnezeu nu va fi destul.

În Matei 7:21–23, Isus avertizează clar pe cei care încearcă să aibă grijă în felul lor de propria lor datorie pentru păcat. *„Nu oricine îmi spune: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerului; ci cel ce face voia Tatălui meu care este în cer.”* Cu alte cuvinte, intrarea în Cer se câștigă în felul lui Dumnezeu și doar în felul lui Dumnezeu.

El continuă: *„Mulți îmi vor spune în ziua aceea: Doamne, Doamne, nu am profețit în numele tău? Și nu în numele tău am scos draci? Și nu în numele tău am făcut multe lucrări puternice? Și atunci le voi mărturisi: Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la mine, voi care lucrați nelegiuire.”*

Mulți oameni vor începe să repete toate lucrurile bune pe care le-au “FĂCUT” înaintea lui Dumnezeu, dar cuvântul final va fi atunci când Dumnezeu spune: „Niciodată nu v-am cunoscut.” Cu alte cuvinte: „Niciodată nu ai venit la mine în felul *meu*. Datoria ta pentru păcat rămâne neplătită.”

Când el spune: „*Depărtați-vă de la mine...*” aceasta este a doua moarte—o separare eternă față de Dumnezeu.

Prietene, aceasta este o chestiune foarte serioasă. Dumnezeu este un Dumnezeu bun, iubitor și milos; totuși Dumnezeu este de asemenea un Dumnezeu just, sfânt și perfect. Ca un om păcătos eu stau înaintea lui—iubit de inima lui mare, totuși condamnat de marea lui justiție. Pentru ca Dumnezeu să mă accepte trebuie în primul rând să îndepărteze complet păcatul meu, să plătească pentru el pe deplin. Odată ce datoria este plătită, el este liber să mă primească în familia lui și într-o relație eternă cu el—dar datoria trebuie plătită *înainte* ca oricare dintre aceste lucruri să se întâmple.

Anticipează vestea bună! Un miracol s-a întâmplat într-adevăr. Vezi, Dumnezeu „*Domnul nu întârzie referitor la promisiunea lui, așa cum unii consideră întârziere; ci este îndelung răbdător față de noi, și nu dorește ca cineva să piară, ci toți să vină la pocăință*” (2 Petru 3:9). Dumnezeu nu vrea ca nici măcar o singură persoană să stea în fața lui la judecata păcatului. Nu vrea ca tu să suporti separarea eternă de el în Iad.

În capitolul precedent am văzut acest verset: „*Fiindcă plata păcatului este moarte...*” Ultima

jumătate a acestui verset aduce cu adevărat vestea cea bună. Acesta spune: „*dar darul lui Dumnezeu este viață eternă prin Isus Cristos Domnul nostru*” (Romani 6:23).

Dar dacă nu *aș putea* să plătesc datoria mea cu cartea de credit ci *ai putea* tu? Dacă tu ai fi prietenul meu și m-ai iubi destul de mult să scrii un cec și să mi-l oferi ca un dar, ar funcționa chestia aceasta? Compania de carduri, ar accepta banii tăi pentru mine? Bineînțeles că da. Acest lucru se numește „substituție.” Cu alte cuvinte, banii tăi sunt substituentul lipsei mele. Atâta timp cât eu accept, cadoul tău s-ar putea aplica contului meu și datoria mea să fie ștearsă!

Înlocuire. Avem o sumedenie de înlocuitori în viață. Înlocuitori de sare. Înlocuitori de zahăr. Înlocuitori de carne. (Vai!). Avem profesori înlocuitori, înlocuitor de păr și chiar înlocuitori de dinți. Un substitut este ceva ce substituie—un înlocuitor al originalului, și în majoritatea cazurilor înlocuitorii sunt inferiori originalului. În planul lui Dumnezeu nu este cazul.

Să înțelegem că suntem vinovați înaintea lui Dumnezeu, condamnați de păcat; înțelegând că păcatul trebuie să moară—acea moarte este singura ieșire; și înțelegând că dacă eu plătesc pentru propriul meu păcat, aceasta va necesita o separare eternă de

Dumnezeu—există o singură soluție posibilă. Îl voi întreba pe Dumnezeu.

„Pot să am un înlocuitor?”

Există cineva sau ceva care poate plăti această datorie *pentru mine*? Sunt eu condamnat sau există o înlocuire?

Răspunsul lui Dumnezeu, destul de simplu, este „Da, există un înlocuitor. Există cineva care îți poate lua moartea.” Există cineva care poate fi acel „interpus”—cineva care poate plăti datoria pentru a împlini justiția lui Dumnezeu și să îți dea viață eternă în același timp.

Dacă ești curios despre *cine* ți-a luat moartea, atunci continuă să citești. Hai să aflăm mai mult despre acest înlocuitor...

Singurul Substitut Miraculos Al Lui Dumnezeu

În primul rând trebuie să înțelegi, că nu este vorba doar despre un substitut oarecare. Eu nu pot să plătesc pentru păcatele mele. Tu nu poți plăti pentru ele. De fapt, nici o ființă umană obișnuită nu poate plăti pentru păcatele altora, deoarece suntem toți sub aceeași datorie. Toți suntem făcuți din același aluat—o natură păcătoasă.

Și amintește-ți că aceasta nu este doar o problemă de comportament ci *este* o problemă. Problema nu este doar ce am “*FĂCUT*,” este cine *sunt* și ce este în mine.

Din acest motiv, acest substitut trebuie să fie un fel uimitor de substitut miraculos, care nu doar

că plătește pentru păcatul meu, dar de asemenea îl *îndepărtează* complet de mine și îl *distruge* pentru totdeauna. Acest miracol necesită un fel de chirurgie spirituală, care îndepărtează cancerul păcatului și creează în mine o nouă identitate—una care nu este păcătoasă înaintea lui Dumnezeu.

Am nevoie de un înlocuitor care poate schimba interiorul meu, din a fi *păcătos* în a fi *drept* înaintea lui Dumnezeu. Am nevoie de un înlocuitor care va muri moartea pe care păcatul o cere o dată pentru totdeauna. Am nevoie mai mult decât de o schimbare la suprafață—am nevoie de o reconstrucție spirituală completă.

Isus a numit-o de fapt „renaștere.” În Ioan 3, Isus este abordat de un om foarte religios—un om foarte bun. Acesta era un om care și-a petrecut viața *făcând* foarte multe lucruri bune pentru Dumnezeu, și Isus îi spune în versetul 3: „*Adevărat, adevărat îți spun: Dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu.*” Cu alte cuvinte, dacă nu ai o renaștere spirituală completă—dacă nu se poate schimba identitatea ta spirituală de la păcătoasă la dreaptă—nu poți intra în Cer.

Din nou, el spune în Ioan 3:7 : „*Nu te minuna că ți-am spus: Trebuie să fiți născuți din nou.*” Când acest

om a fost înmărmurit la cerința lui Isus, el a întrebat: „*Cum se poate naște un om fiind bătrân?*” Atunci Isus a spus: „*Dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu.*” Cu alte cuvinte, prima ta naștere (prin apă) a fost fizică, dar a doua ta naștere (prin spirit) trebuie să fie spirituală. Aceasta nu este ceva ce poți vedea cu ochii tăi—este ceva ce experimentezi în inima ta.

Un substitut. Un înlocuitor miraculos—felul de substitut care nu doar că plătește o datorie, ci acel fel care mă reconstruiește complet și îmi dă o nouă linie genealogică spirituală. Acesta este felul de substitut care plătește deopotrivă pentru păcat și de asemenea îmi dă o identitate complet nouă înaintea lui Dumnezeu—una fără păcat și fără datorie.

Deci, cine este acest substitut?

Iată ce spune Dumnezeu: „*Fiindcă, pe când eram noi încă fără putere, Cristos, la timpul cuvenit, a murit pentru cei neevlavioși*” (Romani 5:6). Din nou el spune: „*Dar Dumnezeu își demonstrează dragostea față de noi, în aceea că, pe când eram noi încă păcătoși Cristos a murit pentru noi*” (Romani 5:8). Dumnezeu însumează aceasta în Romani 5:19 când el spune: „*Fiindcă, după cum prin neobediința unui om,*

mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin obediența unuia, mulți vor fi făcuți drepți.”

Isus a afirmat în mod personal: *„Eu sunt păstorul cel bun; păstorul cel bun își dă viața pentru oi.”* (Ioan 10:11).

În Ioan 14:6, Isus spunea discipolilor lui că se pregătea să se întoarcă în Cer, să le pregătească un loc. În timpul conversației, unul dintre discipolii săi a întrebat: „cum ajungem acolo?” În mod uimitor, aceasta este exact ceea ce Isus i-a spus: *„Eu sunt calea, și adevărul, și viața: nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine.”*

Aceasta este o afirmație exclusivistă! Isus a spus: „Dacă sperî vreodată să ajungi la Dumnezeu, trebuie să treci prin mine.” Nu a spus că trebuie să treci prin botez, printr-o biserică, printr-un preot sau în orice alt fel. A spus: „Eu sunt singura cale.” El este singurul substitut pentru păcatul nostru.

Multe religii au mediatori sau „interpuși” pentru a aduce pe oameni la Dumnezeu. Unii îi numesc preoți sau episcopi, dar intenția de bază este aceea că acest om te ajută să ajungi la Dumnezeu într-un fel în care tu însuși nu poți ajunge la el. Din nou Dumnezeu vorbește clar despre aceasta și spune: *„Fiindcă este un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și*

oameni, omul Cristos Isus” (1 Timotei 2:5). Cu alte cuvinte, Isus este singurul mijlocitor pe care poți să îl ai!

În Evrei 2:9 Dumnezeu spune: *„Dar vedem pe Isus, care a fost “FĂCUT” puțin mai prejos decât îngerii, pentru suferirea morții, încoronat cu glorie și onoare; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, el să guste moartea pentru fiecare om.”*

Da, Dumnezeu a furnizat un substitut uimitor, miraculos, care să moară moartea noastră, pentru a îndepărta păcatele noastre și pentru a ne renaște spiritual astfel încât să putem veni la el.

Isus este substitutul nostru.

Isus este substitutul *tău*.

Răspunsul lui Dumnezeu? Da, poți avea un substitut, dar acest substitut trebuie să fie mai mult decât un om. Singura soluție a fost ca Dumnezeu să ia formă de om, să vină pe pământ, să trăiască o viață fără păcat și să moară personal pentru noi.

Da, Isus este Dumnezeu.

Dacă crezi că aceasta este o afirmație extremă, ia în considerare aceasta: în primul rând el a spus de multe ori că era Dumnezeu. Iată un exemplu: *„...Cel ce m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl; și cum spui*

tu: Arată-ne pe Tatăl?” (Ioan 14:9). Oamenii buni și învățătorii buni nu au pretenția că sunt Dumnezeu.

În al doilea rând, el nu doar a murit, dar a înviat din morți! În toată lumea poți vizita mormintele liderilor religioși și ale fondatorilor sistemelor religioase mondiale—în afară de o singură religie—cea a creștinismului adevărat. Când vizitezi mormântul lui Isus, acesta este larg deschis și gol.

Evidențe istorice susțin învierea literală a lui Isus Cristos. Ia în considerare aceasta. După ce Isus a murit, urmașii lui s-au întors la vechile lor slujbe—pescuitul. Ei l-au respins. Visul lor s-a sfârșit. Ei nu făceau parte din acel tip de oameni gata să moară pentru o minciună.

Doar câteva zile mai târziu ceva extraordinar și miraculos s-a întâmplat care i-a “FĂCUT” să părăsească pescuitul pentru tot restul vieții lor. De asemenea ei au avut parte de morți oribile pentru mesajul pe care l-au predicat—Cristos a murit și a înviat din nou.

Dă-mi voie să îți spun această întrebare. Ai muri pentru ceea ce știi că este o minciună? Mă îndoiesc.

Faptul este că discipolii au murit pentru mesajul lor—fiecare dintre ei—aceasta este o dovadă destul de bună că Isus a înviat cu adevărat dintre morți. Știm că Isus este Dumnezeu, deoarece el este singurul care

a cucerit moartea și a dovedit aceasta fără de tăgadă. „*Dar acum, Cristos a fost înviat dintre morți...*” (1 Corinteni 15:20).

În al treilea rând, știm că Isus este Dumnezeu deoarece este singura opțiune viabilă. Doar în trei feluri ar fi putut fi Isus—Dumnezeu în carne—un mincinos sau un nebun. Un autor a pus problema în felul următor—Domn, mincinos sau lunatic. A fost prea înțelept și lucrarea lui prea puternică ca să îl putem numi „nebun.” Nu putea minți deoarece din nou învățătura lui era prea adevărată, iar el și urmașii lui ar fi „murit pentru o minciună” cu toții. Miracolele lui, lucrarea lui de trei ani care a schimbat vieți și învierea lui din morți literală, toate dovedesc că a fost Dumnezeu în carne.

Dacă refuzi să crezi că Isus este Dumnezeu trebuie să arunci întreaga Biblie, deoarece acest adevăr este întretesut ca un fir în fiecare pagină! Coloseni 1:15 îl numește „...chipul Dumnezeului cel invizibil....” 1 Timotei 3:16 afirmă clar: „*Și fără a se putea contesta, mare este misterul evlaviei: Dumnezeu a fost arătat în carne, declarat drept în Duhul, văzut de îngeri, predicat neamurilor, a fost crezut în lume și primit sus în glorie.*”

Isus a împlinit personal zeci de profeții biblice în care Dumnezeu a promis să ne trimită un Salvator. Acestea erau lucruri complet dincolo de controlul său, precum unde și când va fi născut, cine erau părinții lui și cum va muri—fiecare profeție a fost împlinită perfect așa cum a prezis Biblia. De mii de ani Dumnezeu a promis să trimită acest înlocuitor și când a venit, a venit exact așa cum a spus Dumnezeu că va veni.

Da, Isus este Dumnezeu în carne (Ioan 1:14). A venit pe pământ pentru un motiv—era singura cale să ne salveze de dușmanul fără milă care este păcatul. Acest dușman a invadat atât de mult lumea noastră încât ne ținea ostatici pentru condamnare. Dumnezeu ne iubește atât de mult încât a venit literal pe pământ pentru a ne salva.

Hai să aflăm exact prin ce trebuia să treacă pentru a îndeplini această misiune de salvare. Povestea devine și mai bună...

Plătit Pe Deplin

Probabil că ai văzut imagini sau ai auzit descrieri despre suferințele lui Isus pe cruce. A fost cea mai groaznică și mai chinuitoare moarte pe care autoritățile romane ale acelui timp puteau să o producă. A fost îndeplinită de gărzi romane foarte iscusite care erau instruite să prelungească durerea cea mai mare pe o perioadă maximă de timp. Era o metodă de execuție înceată și brutală, ca să nu menționăm felul public cel mai umilitor de a muri. Durerea era atât de mare încât am creat un nou cuvânt pentru a o descrie—*crucificare* (din latină *crux* = cruce).

În cazul lui Isus, acesta a fost mai întâi bătut cu pumnii și scuipat în timpul unui proces de batjocorire. În acest timp, barba i-a fost smulsă cu forța și capul i-a fost încoronat cu spini lungi. Acești spini i-au străpuns adânc pielea scalpului provocând dureri înfiorătoare și sângerare.

După această bătaie brutală, a fost condamnat să fie biciuit de 39 de ori cu un obiect de tortură numit „pisica cu nouă cozi.” Acest bici de piele avea nouă fâșii de piele la capăt, fiecare având prinse bucăți de metal, de os sau de piatră, astfel încât, biciul să taie și să smulgă carnea. Gărzile instruite în folosirea acestui bici erau foarte iscusite în a distruge corpul uman fără a-i aduce moartea. A fost o metodă oribilă de tortură.

În final, Isus—acum aproape mort—a fost forțat să care o cruce de lemn mare printr-o mulțime batjocoritoare, pe dealul pe care îl numim Calvar. Pe acel deal a fost pus pe cruce, pironit la mâini și picioare și apoi atârnat să moară.

Dumnezeu a spus această poveste cu mult înainte să se fi întâmplat, când a dat următoarea profeție din Isaia, capitolul cincizeci și trei. Precum citești aceasta, dă-ți seama că vorbește despre ce a “FĂCUT” Isus pentru tine personal.

El este disprețuit și respins de oameni; un om al întristărilor și obișnuit cu mâhnirea: și ne-am ascuns de el cum ne-am ascunde fețele, a fost disprețuit și nu l-am prețuit. Cu adevărat el a purtat mâhnirile noastre și s-a încărcat cu întristările noastre: totuși l-am socotit bătut, lovit de Dumnezeu și chinuit. Dar el a fost rănit pentru fărădelegile noastre, a fost zdrobit pentru nelegiuirile noastre: pedeapsa păcii noastre a fost asupra lui; și prin loviturile lui suntem vindecați. Noi toți ca oi am rătăcit; ne-am întors fiecare la propria cale; și DOMNUL a așezat pe el nelegiuirea noastră a tuturor. A fost oprimat și a fost chinuit, totuși nu și-a deschis gura: este adus ca un miel la măcel, ca o oaie mută înaintea tunzătorilor, astfel nu și-a deschis gura. A fost luat de la închisoare și de la judecată: și cine va declara generația lui? fiindcă a fost retezat din țara celor vii: pentru fărădelegea poporului meu a fost el lovit. Și el și-a făcut mormântul cu cei stricați și cu cei bogați în moartea lui; deoarece nu făcuse nimic violent, nici nu era vreo înșelăciune în

gura lui. Totuși a plăcut DOMNULUI să îl zdrobească; l-a pus la suferință: când tu îi vei face sufletul o ofrandă pentru păcat, el va vedea sămânța lui, își va prelungi zilele și plăcerea DOMNULUI va prospera în mâna lui.—Isaia 53:3–10

Ai dori să îți faci timp să recitești acum această porțiune din Scriptură? Cere-i lui Dumnezeu să te ajute să înțelegi cu adevărat mesajul său către tine. Îți spune istoria a exact ceea ce făcea Isus când și-a dat viața pe cruce. Își dădea viața pentru transgresiunile noastre (păcatul nostru) și s-a “FĂCUT” pe el ofrandă (plata).

În timp ce era pe cruce, Isus a “FĂCUT” câteva afirmații. Probabil cea mai importantă dintre acestea a fost aceasta: „...S-a sfârșit...” (Ioan 19:30).

“FĂCUT.”

Ce spunea el? Ce înseamnă „s-a sfârșit”?

Literal înseamnă „plătit pe deplin.” Înseamnă că plata finală și completă pentru fiecare păcat pe care l-ai comis vreodată este acum plătită. Aceasta include toate păcatele tale—trecute, prezente și viitoare—chiar și cele pe care nu le-ai comis încă!

Isus a fost intervenția miraculoasă a lui Dumnezeu! El a fost Dumnezeu într-o misiune divină de salvare a umanității din puterea păcatului și a condamnării pe care o aduce. Isus a fost miracolul!

După ce a murit, un soldat roman i-a străpuns coasta cu o suliță—verificând moartea lui, și totuși împlinind o profeție specifică—dovedind că el a fost cine a spus că este.

A fost îngropat într-un mormânt împrumutat și după trei zile el a cucerit literal moartea și a înviat la viață! A fost văzut de sute de oameni timp de peste patruzeci de zile. Biblia spune în Fapte 1:13: *„de asemenea, li s-a arătat viu după suferința sa, prin multe dovezi infailibile, fiind văzut de ei patruzeci de zile și vorbind despre lucrurile privind împărăția lui Dumnezeu.”*

Ai înțeles aceasta? Dovadă infailibilă! Învierea lui Isus nu este doar un mit, o legendă, sau o minciună—a fost dovedită în mod infailibil.

Ce înseamnă aceasta pentru tine?

În primul rând, moartea lui Isus a plătit prețul pentru păcatul tău! Datoria ta poate fi deplin plătită și iertată din cauza a ceea ce el a împlinit când a spus „s-a sfârșit!” Plătit pe deplin!

“FĂCUT!”

În al doilea rând, învierea lui a “FĂCUT” posibilă o nouă naștere! Îți amintești „reconstrucția spirituală completă” despre care am vorbit? Deoarece Isus a cucerit moartea complet, nu numai că îți oferă o plată pentru păcatele tale; el îți oferă un fel de viață nou-nouță—o identitate nou nouță. Miracolul poate fi complet deoarece el a înviat din nou! Tu poți să ai o rearanjare completă a sistemului tău spiritual genetic—identitatea ta cu Dumnezeu—care te face o creatură nouă înaintea lui. Nu mai trebuie să rămâi o creatură păcătoasă ci o nouă creatură fără vreo datorie din cauza păcatului.

Aceasta este ceea ce înseamnă “FĂCUT.” Aceasta înseamnă cu adevărat „s-a sfârșit.”

Biblia folosește un cuvânt cu adevărat mare ca să descrie acest concept „plătit deplin.” Cuvântul este *propițiere*, și înseamnă simplu „întreaga plată pentru.” Iată unde este folosit:

Pe care Dumnezeu l-a pus în față să fie ispășire prin credința în sângele lui, să declare dreptatea lui, pentru trecerea cu vederea a păcatelor din trecut, prin îngăduința lui Dumnezeu.—Romani 3:25

Și el este ispășirea pentru păcatele noastre și nu doar pentru ale noastre, ci și pentru ale întregii lumi.—1 Ioan 2:2

În aceasta este dragoste, nu că noi am iubit pe Dumnezeu, ci că el ne-a iubit și a trimis pe Fiul său să fie ispășirea pentru păcatele noastre.—1 Ioan 4:10

Biblia de asemenea numește ceea ce a “FĂCUT” Isus „împăcare.” Exact așa cum „împaci” o relație când experimentezi o despărțire, Isus a adus împăcare între noi și Dumnezeu. El spune în 2 Corinteni 5:18–19: *„Și toate sunt din Dumnezeu, care ne-a împăcat cu el însuși prin Isus Cristos, și ne-a dat serviciul împăcării; Anume că, Dumnezeu era în Cristos, împăcând lumea cu sine, neimputându-le greșelile lor; și a pus în noi cuvântul împăcării.”*

În versetul douăzeci și unu el spune din nou: *„Fiindcă pe cel ce nu a cunoscut păcat l-a “FĂCUT” păcat pentru noi; ca noi să fim făcuți dreptatea lui Dumnezeu în el.”* Dumnezeu l-a “FĂCUT” pe Isus „păcat,” astfel încât noi să putem fi făcuți „drepti.” Uimitor! Ce dar incredibil! Ce dragoste de nedescris!

Biblia este plină cu versete similare care explică în detaliu că Isus Cristos a fost substitutul nostru și că

el a plătit datoria noastră pe deplin. Pune deoparte un moment și roagă-l pe Dumnezeu să te ajute să înțelegi clar mesajul lui din aceste versete.

Care s-a dat pe el însuși pentru păcatele noastre, ca să ne elibereze din această lume rea, conform voii lui Dumnezeu chiar a Tatălui nostru.—Galateni 1:4

Care a purtat el însuși păcatele noastre în al său trup pe lemn, ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru dreptate; prin ale cărui răni ați fost vindecați.—1 Petru 2:24

Pentru că și Cristos a suferit o dată pentru păcate, cel drept pentru cei nedrepti, ca să ne aducă la Dumnezeu, devenind mort în carne, dar înviat prin Duh.—1 Petru 3:18

Dar dacă umblăm în lumină, așa cum el este în lumină, avem părtășie unii cu alții și sângele lui Isus Cristos, Fiul său, ne curăță de tot păcatul.—1 Ioan 1:7

Și de la Isus Cristos, care este martorul credincios și întâiul născut dintre morți și

prințul împăraților pământului. A lui, care ne-a iubit și ne-a spălat de păcatele noastre în propriul lui sânge.—Revelația 1:5

Lasă-mă să conchid acest capitol cu un gând final. Plata lui Isus pentru păcatul nostru nu a fost parțială—a fost o plată deplină.

Am împărtășit acest lucru odată cu un om care părea să se lupte cu înțelegerea conceptului de „plată deplină.” După ceea ce mi s-au părut ore întregi de încercare să îl fac să înțeleagă, a fost ca și un becuț care i s-a aprins în minte.

A zâmbit și a spus: „Toată viața mea am înțeles că Isus a plătit pentru păcatele mele, dar am crezut că aceasta era cu două sensuri—ca o propunere de 50/50. Cu alte cuvinte, Isus și-a “FĂCUT” partea sa dar eu tot trebuie să îmi fac partea mea. Dar dacă înțeleg ceea ce spui tu, atunci Isus a “FĂCUT” totul, iar eu nu pot să fac nimic. Este 100% Isus și 0% eu!”

Exact. Aceasta nu este o propunere de 50/50. Isus nu a plătit pentru o parte din păcatul tău și te lasă pe tine să plătești restul. El nu a spus „Aproape că s-a terminat.” Nu a spus „S-a plătit parțial.” A spus „Este plătit pe deplin.”

Chiar și religiile care pretind că „cred în Isus” par să învețe că el a plătit doar pentru o parte din păcatul nostru. Mulți învață că mai este încă mult de “FĂCUT” pentru a face reconciliere pentru păcatul tău—ca și cum Isus a “FĂCUT” o plată parțială iar tu trebuie să plătești restul. Aceasta pur și simplu nu este mesajul Bibliei.

Isus a plătit totul! “FĂCUT!”

Prietene, înțelegeți tu aceasta? Nu trebuie să plătești pentru propriul tău păcat. Un miracol al intervenției divine s-a întâmplat! Dumnezeu a intervenit și a luat pedeapsa ta—*toată*!

Acum întrebarea este aceasta. Cum poate fi *aplicată* de fapt în contul meu această minunată plată pentru păcatul meu? Cum poate fi moartea lui Isus aplicată pentru mine?

Ei bine, un lucru am conchis cu siguranță—nu va implica FACERE! Dar va implica *decidere*.

Vei crede că este un dar?

Cât de bine mai poate fi?!

Plătit Pe Deplin

Crăciunul în casa noastră este un eveniment foarte anticipat! Probabil la fel ca tine, economisim și planificăm luni întregi. Cu mult înainte, copiii fac un inventar a ceea ce nu au—lucruri pe care le pot cere pe lista de Crăciun. Ei bine, ce creativi pot fi și cât crește această listă în cele câteva luni înainte de Crăciun!

În acest an fiul meu dorește o chitară, un pat suprapus, o bicicletă, și un nou casetofon! Aceasta este lista scurtă, și așa cum scriu acum, mai sunt încă opt săptămâni până la Crăciun!

Fără îndoială, așa cum timpul se apropie, soția mea și cu mine vom pune ceva timp deoparte și ne

vom aventura în acea junglă numită mall ca să facem ceva cumpărături de Crăciun cu restul mulțimilor. În acel moment, vom lua banii câștigați cu greu și îi vom cheltui pentru a aduce cadouri pentru cei trei copii ai noștri. Nimeni nu ne pune să facem aceasta—plătim prețul întreg pentru daruri deoarece ne iubim copiii.

Apoi în dimineața de Crăciun—sau mai devreme, dacă ne lăsăm convinși de aceasta—aceste daruri sunt prezentate gratuit celor trei copiii „înnebuniți,” care nu au mai putut aștepta ca acest lucru să se întâmple!

Fără îndoială că și tu te bucuri că primești un cadou sau mai multe de fiecare Crăciun sau de ziua de naștere. Este ceva foarte frumos în a primi un cadou.

Un lucru despre Crăciun—deși vorbim luni întregi despre copii „să fie buni” ori nu vor primi nimic de Crăciun—cu toții știu că e o glumă. În adevăr, ei știu că o să primească darurile indiferent cât de buni sau răi au fost—și de obicei este din plin din amândouă!

Chiar și un copil înțelege că un cadou nu este despre A FACE ci este despre “FĂCUT.” Cu alte cuvinte, nici un copil de zece ani nu se așteaptă să plătească pentru cadourile de Crăciun. Este în general înțeles printre cei de grădiniță, de la școala elementară, adolescenți, și chiar adulții din toată lumea că de Crăciun cadourile

sunt plătite de părinți și primite de copii! Este ca o lege globală.

Ei bine, prietene, când Dumnezeu se referă la plata pentru păcatele tale—salvarea de la iad—el o numește literal un dar. Este un dar *de la el pentru tine* furnizat *prin* Isus Cristos.

Romani 6:23 spune: „*Fiindcă plata păcatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viață eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.*” Pur și simplu—este un dar al lui Dumnezeu.

Ioan 3:16 începe: „*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său Fiu născut....*”

Din nou și din nou în Scriptură, Dumnezeu ne spune că salvarea este un dar. Uită-te la aceste versete mai atent, să vezi de câte ori Dumnezeu se referă la aceasta ca la un dar.

*Dar nu, precum greșeala, așa este și darul!
Căci, dacă prin greșeala unuia, mulți sunt morți, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul prin har, care este printr-un singur om, Isus Cristos, a abundat pentru mulți. Și darul nu este ca printr-unul care a păcătuit. Fiindcă judecata a fost prin*

unul spre condamnare, dar darul este din multe greșeli spre justificare. Căci dacă prin greșeala unuia moartea a domnit prin unul; cu mult mai mult, cei ce primesc abundență de har și din darul dreptății vor domni în viață prin unul, Isus Cristos). Așadar, precum prin greșeala unuia a venit judecată peste toți oamenii la condamnare, tot așa, prin dreptatea unuia, darul a venit peste toți oamenii pentru justificarea vieții.—Romani 5:15–18

Mesajul central aici este că așa cum păcatul a venit peste toți oamenii din cauza lui păcatului lui Adam, tot așa darul gratuit al salvării lui Dumnezeu (justificare și dreptate) este “FĂCUT” disponibil tuturor oamenilor printr-o singură persoană—Isus Cristos.

Cuvântul *justificare* înseamnă „să declare drept.” Cuvântul *drept* înseamnă „perfect” sau drept înaintea lui Dumnezeu. Acesta este mesajul—pentru ca Dumnezeu să mă declare drept (nu vinovat), aceasta trebuie să vină prin darul lui Isus Cristos.

Din nou, în 2 Corinteni 9:15 citim: „*mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul lui de nespus.*” Și în final în Efeseni 2:8 Dumnezeu spune: „*Fiindcă datorită*

harului sunteți salvați prin credință; și aceasta nu din voi înșivă: ci este darul lui Dumnezeu.”

Fără îndoială, acesta este cel mai mare dar care ți-a fost oferit vreodată. Întrece orice cadou de Crăciun sau de ziua ta puse la un loc! Acest dar determină eternitatea ta cu Dumnezeu în Cer.

Există două lucruri pe care trebuie să le realizezi despre un dar.

În primul rând, trebuie să fie *complet gratuit*. Un dar adevărat nu are condiții sau chichițe ascunse. Trebuie plătit de o altă persoană și apoi oferit gratuit. Dacă trebuie să câștigi, să meriți, să plătești sau în vreun fel să compensezi pentru un dar—nu mai este un dar.

Aceasta este ceea ce Dumnezeu vrea să spună în acest verset: „*Și dacă prin har, atunci nu mai este din lucrări; altfel harul nu mai este har. Dar dacă este din lucrări, atunci nu mai este har; altfel, lucrarea nu mai este lucrare*” (Romani 11:6).

Har este a obține ceea ce nu merit. Milă nu este a primi ceva ce merit. Milă este atunci când ofițerul de poliție te trage pe dreapta pentru depășirea vitezei dar îți dă drumul cu un avertisment. Har ar fi dacă ofițerul de poliție te-ar trage pe dreapta pentru viteză

și ți-ar da un card de cadouri de la Cora în valoare de 250 RON doar pentru că te iubește!

Cu acest dar de la Dumnezeu ți se oferă deopotrivă harul lui Dumnezeu și mila lui Dumnezeu.

Din nou și din nou în Biblie Dumnezeu numește aceasta un dar al harului său—ceva dat pentru o favoare nemeritată. Titus 2:11 spune: *„Fiindcă harul lui Dumnezeu care aduce salvarea a fost arătat tuturor oamenilor.”*

Evrei 2:9 spune: *„Dar vedem pe Isus, care a fost “FĂCUT” puțin mai prejos decât îngerii, pentru suferirea morții, încoronat cu glorie și onoare; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, el să guste moartea pentru fiecare om.”*

Al doilea lucru despre un dar—trebuie să fie *opțional*. Un dar impus nu este deloc un dar. Un dar nu poate fi impus asupra primitorului—poate fi doar oferit.

Prietene, vezi tu mesajul lui Dumnezeu? Adevărul lui Dumnezeu către tine nu este “FĂ”—este “FĂCUT!” În atâtea feluri el încearcă să ne spună că viața eternă este un dar—a fost cumpărat prin moarte lui Isus Cristos. Nu poate fi câștigat, plătit, sau meritat. Este gata plătit pe deplin.

Iertarea deplină pentru păcatele tale este un cadou învelit care așteaptă sub pomul numit Calvar. A fost plătit prin sângele prețios și viața lui Isus Cristos care a murit în locul tău. El îți oferă acest dar gratuit, prin iubirea și harul său. L-a costat viața, și așteaptă cu nerăbdare să vadă dacă îl accepți ca pe al tău. Nu te poate forța să îl iei, și el nu poate accepta eforturile tale pentru a-l câștiga. Totuși, tânjește ca tu să îl ai!

Amintește-ți că 2 Petru 3:9 spune că Dumnezeu „*Domnul nu întârzie referitor la promisiunea lui, așa cum unii consideră întârziere; ci este îndelung răbdător față de noi, și nu dorește ca cineva să piară, ci toți să vină la pocăință.*” Dumnezeu nu te poate forța să te pocăiești—depinde de tine să recunoști datoria pentru păcatul tău și să vii la el pentru singura vindecare. Niciodată nu se va băga cu de-a sila. Nu este acel fel de Dumnezeu.

El a “FĂCUT” tot ce putea să facă—a plătit prețul pe deplin pentru acest dar și acum așteaptă decizia ta....

Dacă ai vrea să știi cum să îți însușești acest dar, atunci să vorbim în continuare...

Crezând În Cristos

Dar dacă dimineața de Crăciun a venit și copiii mei au refuzat să deschidă darurile lor? (Probabil nu se va întâmpla, dar rămâi cu mine pe moment!) Aceasta ar fi o dezamăgire teribilă. După toată strădania de a cumpăra, a împacheta, a aștepta cu nerăbdare, am fi foarte dezamăgiți dacă copiii nu ar dori ceea ce am cumpărat pentru ei.

Acum, în realitate, aceasta este puțin probabil! De ce? Deoarece a primi un dar este ușor! Este distractiv. Este ceva ce aștepti și anticipezi. Nu a trebuit niciodată să îmi forțez copiii să deschidă un cadou. Nu a trebuit să vorbesc cu ei despre acest subiect. Nu a trebuit

niciodată să aștept dacă îl acceptă sau nu. Nu a trebuit să îi conving niciodată că darul meu era bun.

Nu, ei par să accepte foarte ușor. Foarte repede, imediat ce le dăm voie, ei rup hârtia de cadou de la tot ce văd.

Deci, de ce atât de mulți oameni ezită să primească un dar de la Tatăl lor ceresc?

Am împărtășit această veste cu atât de mulți oameni care par să nu se decidă ce să facă cu el. Ezită. Se luptă cu credința. Nu par să accepte că Dumnezeu a “FĂCUT” aceasta atât de simplu. Ei cred că trebuie să fie mai mult! „Dumnezeu nu putea să îmi dea drumul atât de ușor,” cred ei. Trebuie să fie o șmecherie. Trebuie să fie ceva ce trebuie să fac ca să câștig sau să plătesc pentru aceasta.

Prietene, indiferent cum privești aceasta, dacă te decizi să crezi Biblia atunci trebuie să alegi “FĂCUT”... nu “FĂ.”

Și dacă alegi “FĂCUT”—dacă accepți că salvarea (plata pentru păcat) este un dar gratuit, atunci rămân doar două decizii simple de luat pentru ca acest dar să fie de fapt al tău.

Vezi, pentru a primi vreun dar, trebuie să iei două decizii simple—prima este internă și a doua externă. Se întâmplă în felul următor.

Dacă mă apropii de tine pe stradă și îți ofer 2.500 RON ca dar gratuit, ar trebui să iei două decizii rapide.

Decizia nr. 1—să îl cred pe tipul acesta?

Ai sta acolo un moment, te-ai uita la mine, m-ai verifica și ai încerca să presupui „ce pun la cale.” Ai încerca să evaluezi rapid dacă să mă crezi sau nu. După toate aparențele ai fi suspicios în legătură cu mine—poate atât de mult încât să alegi să nu crezi și să mergi pe calea ta. În acest caz cea de a doua decizie devine irelevantă.

Totuși, dacă alegi să mă crezi, alegerea ta internă este completă și alegerea ta externă este...

Decizia nr. 2—să primesc acest dar?

Chiar dacă crezi că îți ofer 2.500 RON poți încă să optezi să nu iei cadoul. Ai putea spune: „Mulțumesc, dar nu.” Ai putea spune: „se pare că ai tu mai multă nevoie de ei, prietene!” Ai putea alege să mergi mai departe. Deși crezi, ai putea încă alege să respingi darul.

Vezi, din partea celui care dă un dar adevărat, acesta trebuie să fie *liber* și *opțional*, iar din partea primitorului—un dar adevărat trebuie *crezut* și *primit*! Pentru ca un dar să devină al tău, trebuie să îl crezi pe

dăător și să îl iei. Până când nu iei aceste două decizii simple, darul nu este cu adevărat al tău. Ar putea fi plătit—ar putea fi împachetat și să aștepte. Ar putea avea numele tău scris pe el. Dar dacă nu crezi în el și nu îl primești, atunci nu va fi niciodată al tău.

La fel este și cu darul lui Dumnezeu—viața eternă. Nu primești acest dar „automat.” Primești acest dar „prin decizie.” Da, acesta este plătit. Da, este gata și te așteaptă. Da, are numele tău pe el. Și da, ai putea decide să pleci. Ai putea decide să nu îl crezi și să nu îl primești. Ar fi cea mai proastă decizie pe care ai putea-o lua.

Acum, copii mei par să treacă peste aceste două decizii destul de repede, de Crăciun și de zilele de naștere. De obicei nu au prea multe probleme în a crede și în a primi.

Totuși, atât de mulți oameni pe care îi întâlnesc par să nu poată să facă aceasta cu Dumnezeu. Dar tu ce crezi, chiar acum? Este acesta un lucru pe care trebuie să îl contemplezi în 57 de feluri? Este acesta un lucru pentru care ai nevoie de 82 de motive ca să „nu îl refuzi”? este un dar al lui Dumnezeu. Este gratuit. Dacă crezi în Biblie—dacă îl crezi pe Dumnezeu pe cuvânt, acesta poate fi al tău chiar acum.

Iată cum descrie Dumnezeu „primirea darului.” În Romani 10, versetele 9 și 10 el spune: *„Așadar, dacă mărturisești cu gura ta pe Domnul Isus, și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat dintre morți, vei fi salvat. Căci cu inima omul crede pentru dreptate; și cu gura mărturisirea este făcută pentru salvare.”*

Ai înțeles acest lucru? *„Căci cu inima omul crede pentru dreptate...”*—aceasta este partea în care trebuie să crezi. *„Și cu gura mărturisirea este făcută pentru salvare”*—aceasta este partea care trebuie primită.

Din nou, în versetul 13 el spune: *„Fiindcă oricine va chema numele Domnului va fi salvat.”* Cu alte cuvinte, oricine va cere poate avea acest dar de la Dumnezeu.

În Fapte 16:31 suntem instruiți: *„Crede pe Domnul Isus Cristos și vei fi salvat.”*

Din nou, în Ioan 3:16, Isus a spus: *„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său Fiu născut, ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.”*

Din nou și din nou în Biblie, Dumnezeu spune că acest dar devine al nostru doar crezând și primindu-l. Începe intern—în inimă. Începe cu adevărata credință. Acum prietene, este important să realizezi că sunt două feluri de credință. Există o „credință a capului” și

o „credință a inimii.” O credință a capului este simplu o cunoaștere a ceva. O credință a inimii înseamnă de fapt să te încrezi în acea cunoaștere.

Dacă aș merge la aeroport și aș cumpăra un bilet de la compania Tarom spre București aș putea crede în capul meu că acest bilet și această companie ar putea să mă ducă la București. Aș putea crede aceasta în capul meu fără ca să îmi plasez încrederea, de fapt, în acel avion. Aceasta este credința cu capul.

Credința din inimă ar fi ca de fapt „să mă urc la bordul avionului”—să mă încred deplin în companie și avion că mă va duce la destinație.

Poate ai avut deja credință cu capul în Isus. Poate înțelegi tot ce am scris în această cârtică. Milioane de oameni pretind că cred în Isus—totuși își duc viața de zi cu zi încercând să plătească pentru propriul lor păcat și refuzând să admită simplu starea lor disperată și să creadă în plata lui deplină de pe cruce.

Întrebarea acum este aceasta—îți vei plasa o *credință a inimii* doar în Isus Cristos? Ești dispus să crezi că nimic altceva nu te poate salva? Ești dispus să te întorci pe deplin spre Cristos dintr-o inimă sinceră plină de pocăință și credință? Vei crede tu cu adevărat, până la punctul în care să te încrezi deplin, că doar Isus te poate salva și poate plăti datoria păcatului tău?

Dar dacă te-ai afla la etajul cinci al unei clădiri în flăcări—prins în capcană? Atârni de o fereastră ținându-te de clădire și încercând să îți salvezi viața ta scumpă. Te ții strâns de clădire—și ești condamnat.

Dintr-o dată, pompierii te văd, întind o plasă pentru tine și zece pompieri încep să strige să sari în plasa lor.

Prietene, nu te poți încrede deopotrivă în plasă și în clădire. Dacă încerci să te încrezi în amândouă, vei muri. Trebuie să faci o alegere de sută la sută în vreun fel. Dacă te încrezi în clădire, aceasta va cădea în curând și vei fi cuprins de flăcări. Totuși, ca să te încrezi în pompieri ar trebui să te lași de fereastră clădirii și să sari în plasa întinsă de pompieri. Ți-ar trebui pentru aceasta să ai mai mult decât o credință a capului. Săritura ta ar necesita o credință din inimă—o încredere de sută la sută în pompieri.

În acel moment ai de luat aceste decizii în fracțiuni de secundă. Să cred în acești pompieri? Să primesc oferta lor? Dacă răspunsul la aceste două întrebări este da—atunci mai bine să sari. Sărind, primești oferta de salvare a pompierilor.

Este atât de simplu. Atât de multe religii și sisteme complică această chestiune—o orientează atât de mult

spre “FĂ.” Atât de mulți oameni încearcă să se agațe de clădire și să creadă în pompieri în același timp.

Prietene, nu poți să te încrezi în “FĂ” și “FĂCUT” în același timp. Trebuie acum să alegi una sau alta. Trebuie să faci alegerea ta în ceea ce privește darul lui Dumnezeu. Dacă este dar, atunci nu poate fi câștigat. Dacă trebuie să îl câștigi, atunci nu mai este un dar. Totuși Dumnezeu spune în mod repetat că nu poți să îl câștigi, și că este într-adevăr un dar. Deci, pe cine crezi—pe Dumnezeu sau religia? Opinia ta proprie sau Cuvântul lui Dumnezeu?

Să ne întoarcem la cele două alegeri—să cred pe Dumnezeu? Să primesc darul său?

Ce zici?

Crezi tu mesajul lui Dumnezeu către tine? Crezi tu în inima ta că Isus Cristos este Dumnezeu? Crezi că, în ciuda punctelor tale bune, ești încă păcătos și ai nevoie de un miracol de „reconstrucție”? Crezi că Isus Cristos a plătit pentru păcatul tău și a înviat din nou dintre morți? Dacă crezi cu adevărat aceste lucruri în inima ta, atunci aproape că ai ajuns!

Vrei să primești acest dar?

Să sperăm că ești ca și copiii mei! Să sperăm că acum tu spui: „DA,DA,DA...cine nu ar crede?! Doar spune-mi cum!”

Ei bine, Dumnezeu face acest lucru foarte clar. „*Fiindcă oricine va chema numele Domnului va fi salvat*” (Romani 10:13). Din moment ce nu poți în mod fizic să mergi la Dumnezeu și să iei viață eternă, el spune simplu: „Cere.” Credința din inimă, combinată cu rugăciunea ta simplă de a cere, o va face a ta. Decizia ta internă să te încrezi pe deplin, combinată cu decizia ta externă de a primi (să o ceri) face acest dar AL TĂU instantaneu!

Tu nu FACI acest dar—tu decizi. Faci pur și simplu doar o cerere de a accepta ceea ce deja a fost “FĂCUT.”

Deci iată scopul acestor pagini—cea mai importantă întrebare pe care o vei citi vreodată în viața ta. Ea determină unde îți vei petrece toată eternitatea.

Voiești tu, în acest moment să decizi să crezi și să primești darul lui Dumnezeu?

Presupun că ești foarte asemănător cu copiii mei—gata să desfaci cadoul imediat ce îl primești cu mâinile inimii tale! Ei bine, trebuie doar să ceri.

Dacă ai luat deja o decizie internă să „crezi,” atunci te îndemn să îți pleci capul și inima în intimitatea acestui moment și să te rogi o rugăciune sinceră și simplă. Ceva asemănător:

Dragă Isus,

Cred în inima mea că tu ești Dumnezeu. Cred că ai murit pentru toate păcatele mele și ai înviat. Îți mărturisesc că sunt un păcătos, și îți cer să fii Salvatorul meu personal chiar acum. Îmi plasez 100% încrederea mea în tine ca să vii în viața mea și mă iei în Cer într-o zi. Accept darul tău gratuit al vieții eterne.

Îți mulțumesc pentru că îți ții promisiunea și îmi răspunzi la această rugăciune.

Amin.

Ai crezut și ai primit? Dacă nu, sper că vei face aceasta foarte curând! Nu mai risca o altă zi! Dumnezeu vrea ca tu să iei această decizie acum, și este nerăbdător ca tu să accepți darul său. El spune: „...*iată, acum este timpul acceptat; iată, acum este ziua salvării*” (2Corinteni 6:2).

Misiunea de salvare este completă, dar trebuie să alegi să fii salvat.

Dacă te-ai rugat această rugăciune—felicități în ceea ce privește cea mai mare decizie pe care ai luat-o vreodată! Dumnezeu chiar a aplicat plata integrală a lui Isus Cristos pentru datoria păcatului tău, în contul tău! Înregistrarea este ștersă pentru totdeauna și tu

ești perfect—drept—justificat (exact ca și cum nu ai fi păcătuit niciodată) înaintea lui Dumnezeu!

Aceasta nu înseamnă în mod necesar că nu vei mai păcătui—de fapt, o vei mai face, dar când o faci, ai deja iertare și prețul pentru acel păcat a fost deja plătit.

Acum ești „născut din nou”—Isus Cristos a intrat în viața ta pentru a rămâne și a început procesul de a te crește în harul său. El te-a „reconstruit” spiritual de la temelie! Poate nu te simți diferit, dar conform cu propriile cuvinte ale lui Dumnezeu ești o „creatură nouă” cu Isus Cristos trăind înăuntrul tău. Ai literal un nou set de gene spirituale—gena păcatului a dispărut și viața lui Dumnezeu este acum înăuntrul tău.

Nu vei mai petrece eternitatea departe de Dumnezeu. El îți promite viață eternă care nu poate fi luată în nici o circumstanță. Nu mai trebuie să te temi de moarte sau să te întrebi unde vei merge după ce mori! Ai acceptat ceea ce Cristos a “FĂCUT” pentru tine. Nu ai “FĂCUT” nimic să îl câștigi, și nu poți FACE nimic să îl pierzi! Acum aparții lui Dumnezeu, și el este Tatăl tău pentru totdeauna.

Ți-am spus că o să ne întoarcem la versetul din Efeseni 2:1 „Și v-a înviat pe voi care erați morți în

greșeli și păcate” Înviat înseamnă „FĂCUT” viu!”
Dumnezeu te-a adus la viață, spiritual vorbind!

Ce decizie măreață! Ce viitor măreț ai! O minunată
viață nouă a fost plantată în tine!

Mai sunt câteva lucruri pe care ar trebui să le știi
înainte de a lăsa din mână această carte...

CONCLUZIE

Creatură Nouă, Viață Nouă, Viitor Nou

Amintește-ți cum am spus că nu avem nevoie de o simplă „refacere,” ci avem nevoie de o „reconstrucție” spirituală totală? Isus o numește „renaștere.”

Ei bine, chiar aceasta ți s-a întâmplat! Ai fost născut în familia lui Dumnezeu. Ai fost „înviat” pentru Dumnezeu, și odată cu această nouă naștere vin câteva lucruri destul de importante. Dumnezeu spune că tu ești literal o nouă creatură. Doi Corinteni 5:17 spune: *„De aceea, dacă este cineva în Cristos, el este o creatură nouă, cele vechi au trecut; iată, toate au devenit noi.”*

Acum ești „în viață” în ochii lui Dumnezeu—deși înainte tu erai mort spiritual. Aceasta înseamnă că tu ai capacitatea, prin harul lui Dumnezeu în inima ta, să experimentezi o relație personală cu Dumnezeu în mod cotidian. Aceasta este relația apropiată pe care el a dorit-o întotdeauna cu tine, și te va duce spre tot felul de schimbări interne (spre bine) în viața ta! Acum ai capacitatea să te schimbi spre bine prin puterea lui Dumnezeu. Dumnezeu va crește în tine și te va schimba dinăuntrul tău dacă îi dai voie.

Dumnezeu ne instruiește în 1 Petru 2:2: *„Ca prunci nou născuți, doriți laptele sincer al cuvântului, ca să creșteți prin el.”* În familia lui Dumnezeu acum ești un bebeluș nou-născut! Ai un nou început înaintea lui Dumnezeu, și ai de experimentat multă creștere în noua ta viață.

Ai fost „născut din nou” în modul Bibliei—în felul lui Dumnezeu, exact cum 1 Petru 1:23 spune: *„Fiind născuți din nou, nu dintr-o sămânță muritoare, ci nemuritoare, prin cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne pentru totdeauna.”*

Pe cum încheiem această carte și ne bucurăm de decizia ta de a accepta darul lui Dumnezeu, sunt câteva lucruri pe care trebuie să le știi.

În primul rând, nu poți să pierzi salvarea ta! Ești în siguranță în grija lui Dumnezeu pentru totdeauna. Deși sunt multe, iată câteva referințe care ne spun aceasta în Biblie:

Fiindcă sunt convins că nici moarte, nici viață, nici îngeri, nici principalități, nici puteri, nici cele prezente, nici cele viitoare, Nici înălțime, nici adâncime, nici o altă creatură, nu va fi în stare să ne separe de dragostea lui Dumnezeu, care este în Cristos Isus Domnul nostru.—Romani 8:38–39

În care și voi v-ați încrezut, după ce ați auzit cuvântul adevărului, evanghelia salvării voastre; și în care, după ce ați crezut, ați fost sigilați cu Duhul Sfânt al promisiunii.—Efeseni 1:13

Acest verset din Efeseni ne învață că Dumnezeu te-a sigilat (a pus sigiliul său de proprietate pe tine) în momentul când l-ai acceptat pe Cristos.

Din nou Dumnezeu promite în Evrei 13:5: „*Nicidecum nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi nicidecum.*”

Acestea sunt doar câteva din promisiunile lui Dumnezeu că odată ce ai fost „născut” în familia lui, nu poți niciodată să fii „nenăscut!”

În al doilea rând, Dumnezeu vrea ca tu să crești ca un copil nou-născut. Așa cum un prunc nou-născut are multe de învățat despre viață, tot așa este și relația ta cu Dumnezeu. El spune în 2 Petru 3:18 *„Ci creșteți în har, și în cunoașterea Domnului și Salvatorului nostru Isus Cristos. A lui fie gloria deopotrivă acum și întotdeauna. Amin.”*

Sunt multe căi prin care poți să crești și să fii mai aproape de Dumnezeu. În Fapte 2, poporul care s-a încrezut în Cristos s-a adunat împreună la biserică să învețe Biblia și să se încurajeze unii pe ceilalți. Este important ca tu să găsești repede o biserică adevărată, care crede în Biblie și care predă Biblia, unde în fiecare săptămână să poți învăța mai mult despre Isus Cristos și să găsești prieteni care să te încurajeze în călătoria ta.

Dacă ne contactezi aici la *Striving Together Publications* ne-ar plăcea să recomandăm o biserică bună din zona ta unde poți învăța Biblia și să poți crește în harul lui Dumnezeu.

Prietene, ai o viață nouă! Ești o creatură nouă înaintea lui Dumnezeu! Ai o nouă destinație eternă și

un nou Tată ceresc! El dorește să aibă grijă de fiecare nevoie a ta, să ghideze fiecare decizie a ta, să transforme viața ta dinspre interior spre afară, și să te conducă într-un viitor care să împlinească scopul tău etern.

Așa cum te încrezi în el prin credință în salvare, el vrea ca tu să crești în credință zi de zi—învățând mai mult din dragostea sa, din Cuvântul său, și planul său pentru viața ta.

O să îți placă călătoria spre a crește mai aproape de Dumnezeu. Acum că s-a avut grijă de datoria păcatului tău, ești invitat să intri în prezența lui în orice moment. Evrei 4:16 spune: *„Să ne apropiem așadar în mod cutezător de tronul harului, ca să obținem milă și să găsim har pentru a ajuta în timp de nevoie.”*

Nu ai nevoie de un preot sau mijlocitor—poți să vii direct la Tatăl tău ceresc oricând. Poți să vorbești cu el prin rugăciune, iar el va vorbi cu tine prin Cuvântul său, Biblia. El spune: *„Căci cuvântul lui Dumnezeu este viu și puternic și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, străpungând până la separarea sufletului și a duhului și a încheieturilor și a măduvei și este capabil a discerne gândurile și intențiile inimii.”* (Evrei 4:12).

Te încurajez să începi să citești Cuvântul lui Dumnezeu și să începi să te rogi în fiecare zi. Vei afla zi de zi că inima va tânji să fie tot mai aproape de el. Cu

cât mai mult ajungi să îl cunoști pe Dumnezeu, cu atât mai mult îl vei iubi! Cu cât mai mult afli cât te iubește el și ce a “FĂCUT” el pentru tine, cu atât mai irezistibil îl vei găsi!

Am început această carte cu acest verset:

*Veniți acum să ne judecăm, spune DOMNUL,
de sunt păcatele voastre ca stacojiul, vor
fi albe ca zăpada; de sunt roșii precum
carminul, vor fi ca lâna.—Isaia 1:18*

Ai acceptat darul lui Dumnezeu—pe Isus Cristos; el a îndepărtat păcatul tău. Pe când a luat păcatul tău, ai devenit o nouă creatură înaintea lui—nu prin ceea ce FACI, ci prin ceea ce el a “FĂCUT.”

Felicitări pentru intrarea ta în familia lui Dumnezeu. Nu trebuie să te mai temi de moarte vreodată. Ai pentru totdeauna promisiunea vieții eterne—nu deoarece ai câștigat-o, ci pentru că ai acceptat darul lui Dumnezeu.

Acum, tu ai cel mai important și mai mare mesaj dat vreodată umanității de Dumnezeu. Cunoști pe cineva care trebuie să audă acest mesaj? Ai vrea să îl împărtășești cu el? Ai vrea să le dai un exemplar din această carte? Du-te acum și dă cuiva de știre că...

...nu este despre A FACE...este vorba de FĂCUT!

Acum începe să lași pe Cristos să transforme viața ta dinăuntru spre înafară. Lasă bunătatea lui dinăuntru să se arate prin viața ta bună. *„Fiindcă noi suntem lucrarea lui, creați în Cristos Isus pentru lucrări bune, pe care Dumnezeu dinainte le-a rânduit, ca să umblăm în ele”* (Efeseni 2:10). Trăiește pentru Cristos, nu ca să îi câștigi favoarea, ci *din cauză că el este deja al tău!*

Privește înainte spre viitorul tău cu mare încredere și anticipare!

Dar, așa cum este scris: Ochiul nu a văzut și urechea nu a auzit și la inima omului nu au urcat cele pregătite de Dumnezeu pentru cei ce îl iubesc.—1 Corinteni 2:9

Fie ca Dumnezeu să te binecuvânteze așa cum începi viața ta nouă în Isus Cristos! El niciodată nu te va dezamăgi!

Mulțumesc că ai citit!

Despre Autor

Cary Schmidt servește ca păstor asociat la Biserica Baptistă Lancaster. Conduce lucrările cu studenții și supraveghează serviciile de publicații și media ale bisericii. Alte cărți ale lui includ *Descoperă destinul tău*, și *Cârlig, Fir și Plumb*.

făcut.

ceea ce majoritatea religiilor
nu îți spun despre Biblie

Ești mai mult decât un trup; vei trăi pentru totdeauna undeva; și Dumnezeu are o misiune divină de salvare pentru a se asigura că „pentru totdeauna” al tău este în siguranță cu el!

Dacă te bucuri să fii iubit; dacă îți plac darurile; dacă îți pasă unde vei petrece eternitatea; și dacă dorești să afli adevăratul mesaj al Bibliei, atunci trebuie să citești această carte!

Unde îți vei petrece eternitatea? Datorezi acestei întrebări ceva investigație...